

tabor

številka 7-8, julij-avgust 2006, letnik LI
revija Zveze tabornikov Slovenije

Avantura: taborniki
med PIRATI

INTERVJU Andraž Ravnikar: na
letošnjem ROT-u tudi naloga z GPS-om

TEMA MESECA Državni
mnogoboj v Postojni

ŠTPM tudi v prihodnje ostaja
predvsem tekmovanje in **IZZIV**

TABOR NA OBISKU v Selnici ob
Dravi: Kobanski rod

Izolska BIČIKLETA: z ritjo
na sedežih po izolskem zaledju

Kazalo

Taborniške novice,
Karikatura **3**

4 IGRA

Facia **9**

Avantura: Piratski izziv **10**

SOS **12**

Ko bom velik, bom ... **13**

14 ŠTPM

16 Od rodov

17 Intervju

20 Tabor na obisku

22 Spust po Ljubljani

Mednarodna stran **24**

Kosobrinovi pripravki **24**

Astronomija **25**

26 KOPR

27 Stric volk

Od rodov **28**

Stran ZTS **28**

Kolumni **29**

Tema meseca **30**

ROT **33**

Bičikleta žur **34**

36 Križanka

36 Kolofon

37 Zadnja plat

38 Bine in Dane

Na državnem mnogoboju sta bila druženje in tekmovalnost skupaj na prvem mestu!

Foto: SINI

Uvodnik

Razmišljam o taborništvu ... poletje je že tu, pa se spomnim na mnogoboj. Letošnji mnogoboj je bil po mnenju mnogih dober. Čeprav se večina niti ne ukvarja s tem. Pridejo, tekmujejo, se vrnejo domov. Spomini pa ostanejo. Vsaj do naslednjega leta.

Dokler nisi del organizacije, si težko predstavljaš, kaj vse se skriva v ozadju enega vikenda. Letos sem bila zraven. Sicer manj, kot bi si marsikdo želel, a vendar dovolj, da vem, koliko truda, časa in energije je vložila majhna skupina zagrizenih tabornikov. Še sama nisem razmišljala o tem, dokler me ni nek mimoidoči vprašal, kdo vse je to pripravil, potem pa ni verjel mojemu odgovoru.

In kakšen je recept za dober mnogoboj? Starejši taborniki so priznali, da mora biti rod, ki si upa organizirati mnogoboj, zelo pogumen. Po mojem mnenju pa zelo iznajdljiv. Do nedelje, ko se vse konča, gre lahko narobe tisoč stvari. In na organizatorjih je, da poskusijo vse čimprej prikriti in odpraviti. Pomemben je seveda kader; organizacijski odbor ljudi, ki vedo, kaj delajo in to delajo dobro. Ter seveda komunikacija z nadrejenimi. Slednje pa trpi. Vendar nam ni treba skrbeti, saj se bo prav gotovo našel kdo, ki bo pripravil seminar za boljšo komunikacijo in tako rešil vse prihodnje taborniške akcije...

Pa se spet spomnim na mnogoboj. In take misli me pripeljejo do občudovanja. Občudovanja ljudi, ki stojijo za vsemi tekmovanji, ki se jih vsako leto udeležimo, tabori in ostalimi akcijami. Občudovanja vodnikov, da so na voljo kadarkoli in kjerkoli. Ne glede na to, ali smo trenutno na višku ali v rahli krizi, ti ljudje so tu. Pa ne zaradi vzgoje, izkušenj in osebne rasti, temveč zato, ker v tem uživajo. Imejte lepo taborniško poletje!

Maruša Baša

Taborniški dan otrok iz vrtca

Lev četrtkov dan nas je jutraj prebudil, ko smo taborniki Rodu odporne želve Anhovo na svojem tabornem prostoru gostili otroke iz vrtca iz Deskel in Kanala. Okoli 80 otrok z mentorji se je zbralo in dopoldan preživelo pri tabornikih, ki smo jim popestrili in olepšali vzdušje v naravi. Otroci so prišli od vrtca do tabornega prostora peš. Tam smo jih pričakali Ana, Tine, Ana, Nejc in Božo. S pozdravom in dvigom zastave ter petjem taborniške himne se je pričel taborni dan za otroke. Pripravili smo jim šotore za domovanje, lokostrelstvo, metanje žoge v koš in nogomet. Otroci so bili zelo navdušeni nad lokom in šotorom. Po opravljenih preizkušnjah smo zakurili taborni ogenj, iz zraka pa smo pričakali še padalce.

Dan smo zaključili z željami, da se bomo v bodoče še videli.

Božo Lovišček

Rok za septembrsko številko

Prispевke za Tabor zbiramo na naslovu tabor@rutka.net ali Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Rok oddaje člankov za 9. številko je 15. avgust. Septembrska številka izide 8. septembra.

Uredništvo

Zahvala

Zahvaljujemo se naši občasni sodelavki Manci Kraševc, ki se je za članek o Taborniškem Feštivalu v prejšnji številki odpovedala nakazilu povračila stroškov v korist revije Tabor!

Uredništvo

KVIN PIO

Klub mariborskih vodnikov in načelnikov, ki skrbi za dodatno zabavo in izobraževanje območja, je tokrat svoje predavanje izvedel v obliki pionirskega vikenda, ki se je odvijal 6. in 7. maja ob akumulacijskem jezeru Požeg v okolici Polskave. Mihi Edu, ki je pripravil vikend, je pomagal Andraž Drešček, pionir z drugega konca Slovenije in vodja letošnjega pionirskega tečaja. Poleg še dveh pionirk pa se je vikenda udeležilo tudi več tabornikov z območja.

Dva dni smo se tako učili osnovnih pionirskih veščin in tekom vikenda postavili nekaj objektov: dolg lesen most preko zaliva jezera, pravi piratski jambor in dvignjeno ognjišče, kar so vse koristno uporabili na Piratskih izzivih, ki so sledili čez teden dni.

Nina Medved

Nekaj utrinkov iz RedBullovega tekmovanja.

Napovednik

22. - 24. september ROT (gostitelj RST Domžale)
rot.rutka.net

Tečaji za vodje in specialistični tečaji

22. - 29. julij Lokostrelski tečaji (GŠ)
frane.merela@guest.arnes.si

13. - 20. avgust Tečaji za vodje enot (GŠ)
tanja@rutka.net,
matej.hauptman@email.si

avgust Tečaj bivanja v naravi in pionirstva
21. - 28. avgusta Tečaj orientacije in topografije (GŠ)
Amikky@excite.com

V času od 6. do 14. avgusta 2006 bo v Italiji potekal Rowerway (rowerway.rutka.net). Od 9. do 18. avgusta bo na otoku Obonjan pri Šibeniku (Otok mladosti) potekal 8. zlet hrvaških tabornikov (8. smotra SIH).

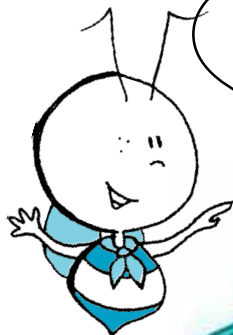

IGRA

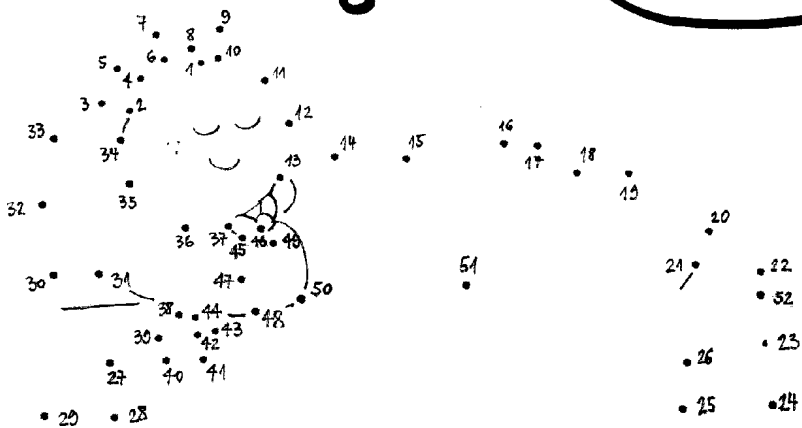
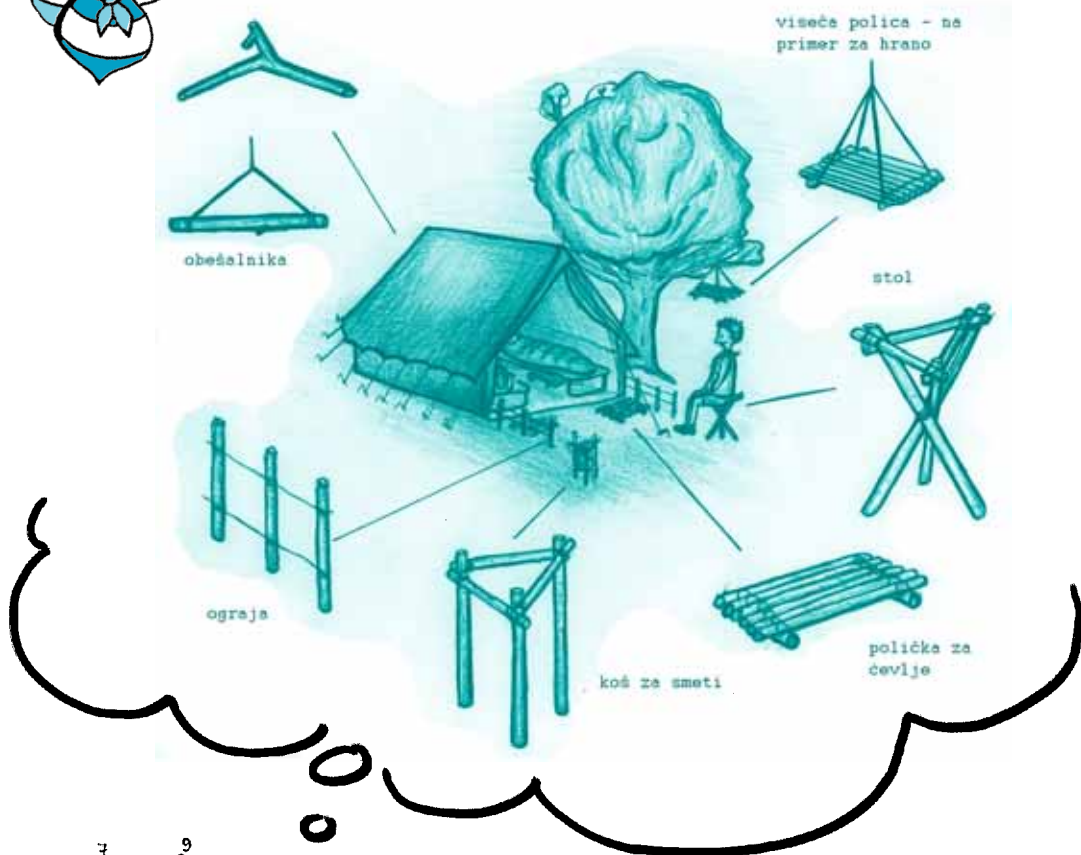

Tina Semolič, Meti

Poglej, kako si boš lahko uredil okolico šotora. Obkroži, kar že znaš postaviti.

Taborjenje je tako rekoč pred vrati. In nekateri že sanjamo o vsem, kar nas čaka - pa čeprav še v domači postelji.

Indijanski dan

Aleša

Najboljši od vseh mi je Indijanski dan!

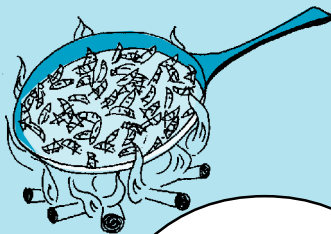
MEDICINA

Vsak pravi Indijanec je imel svojo medicino, ki jo je varoval in spoštoval. V medicini je nosil predmet, ki mu je veliko pomenil in je bil značilen zanj. Ko se boste prelevili v prave Indijance, se porisali in si nataknili perjanice, si izdelajte še svojo medicino. Vzemite okrogel kos usnja ter iz njega naredite mošnjiček. V mošnjiček spravite tisto stvar, ki vam je na taboru najbolj prirasla k srcu. Seveda si skupaj z medicino nadenite tudi svoje indijansko ime.

PEČENE KOBILICE

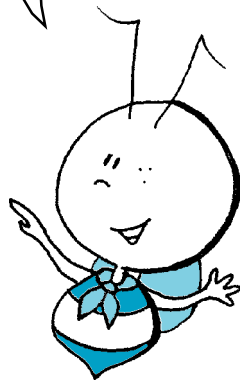
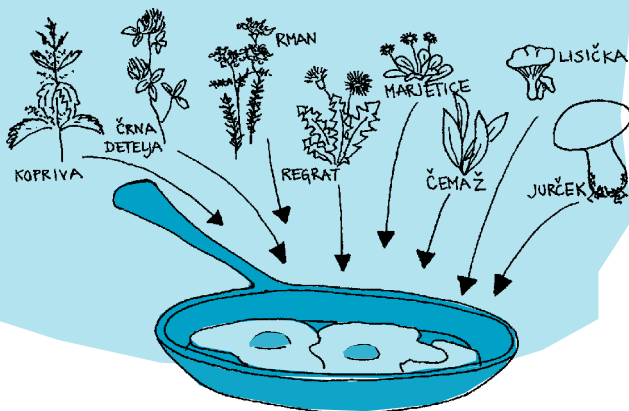
Kot veš, so Indijanci živeli v tesni povezanosti z naravo. Znali so zakuriti ogenj s kresilnim kamnom in si na njem pripraviti odlično kosilo. Poskusite z vašim plemenom nabrati kobilice na travniku in jih speči v ponvi na ognju. Samo posolite jih še in odlične so!

OMLETA Z ZELIŠČI

Seveda pa so Indijanci tudi dobro poznali užitne in zdravilne rastline. Na travniku lahko nabereite različne rastline ter jih vmešate v jajca in spečete omeleto. Uporabite lahko mlade vršičke koprive, cvetove črne detelje, rman, regrat, mlade liste marjetic, čemaž, lahko pa uporabite tudi kakšno lisičko ali jurčeka.

Pri nabiranju rastlin in gob morate biti zelo pazljivi, s seboj raje vzemite nekoga, ki jih res dobro pozna.

MOJ NAHRBNIK

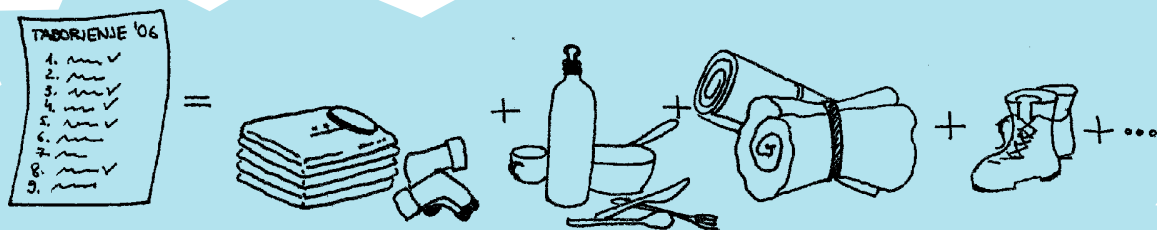
Kmalu se bomo vsi taborniki za kakšen teden ali dva preselili v naravo in naš drugi dom bodo postali šotori. Da bomo te dni preživeli kar se da prijetno, bomo morali pred odhodom dobro premisliti, kaj vse potrebujemo na taborjenju in vse to pametno zložiti v nahrbtnik.

Najbolj pomembno je, da si vso prtljago pripraviš sam. Le tako boš na taborjenju in izletu vedno vedel, kje se skrivajo svetilka, majice ali čevlji.

Kadar se odpravljamo od doma za dlje časa, nahrbtnik rad postane premajhen za vse, kar bi radi vzeli s seboj. Zato pusti doma elektronske igrice, mobitele in diskmane ter namesto njih raje vzemi kakšno čokolado in rezervne nogavice.

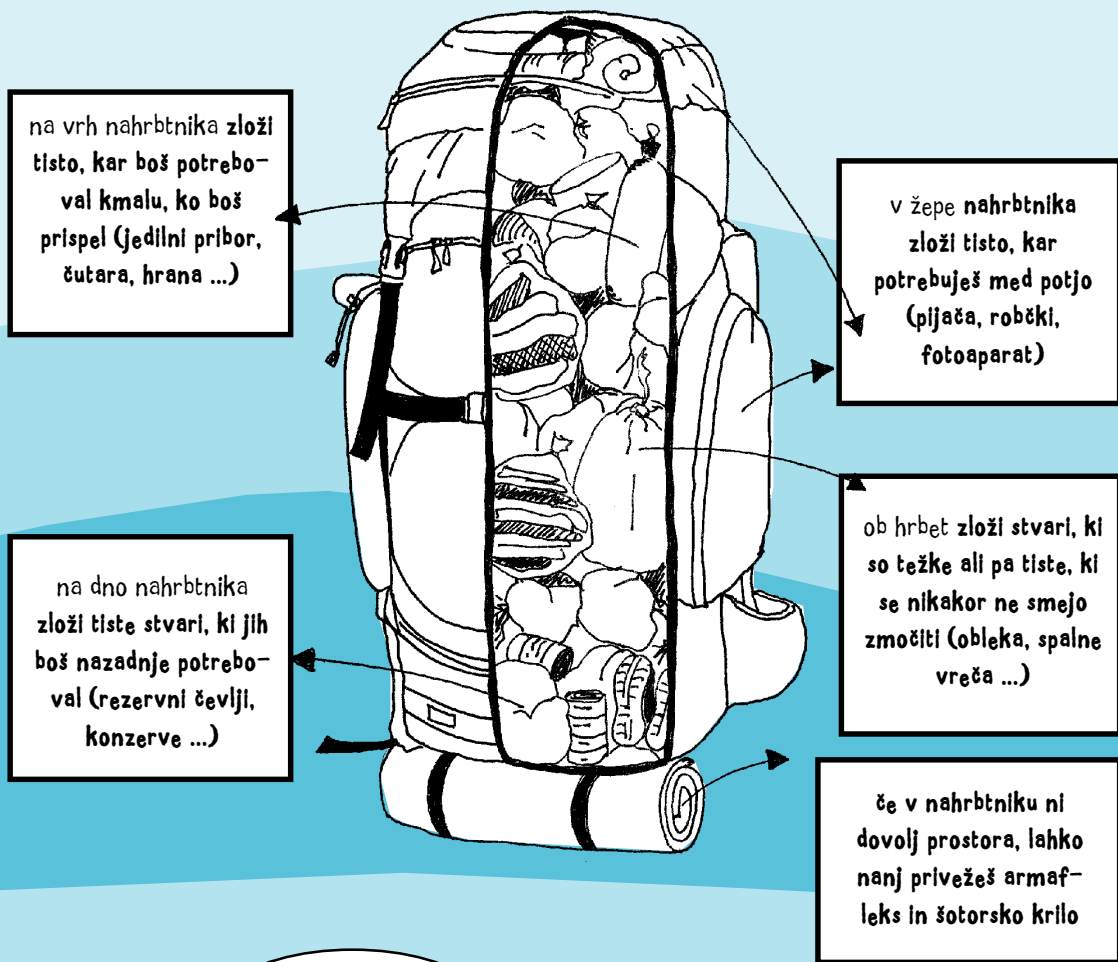

Najprej dobro razmisli, kaj vse potrebuješ, in napiši seznam. Včasih bo to namesto tebe naredil že vodnik ali taborovodja. Vse stvari s seznama si nato razmesti na posteljo ali mizo ter jih sproti označi.

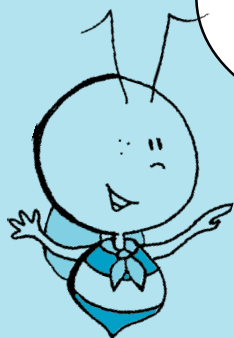

Nato sledi zlaganje v nahrbtnik. Vse stvari najprej spravi v plastične vrečke, šele nato pa v nahrbtnik.

Pri zlaganju v nahrbtnik moramo opremo pravilno razmestiti, da jo kasneje lažje nosimo. Dobro si oglej sliko.

Ne privezuj veliko stvari na nahrbtnik, saj bodo med potjo odskakovale in ropotale. Pa še dež jih bo zmočil, če te ujame.

Vedno vse stvari najprej zloži v plastične vrečke in šele potem v nahrbtnik. Tako bodo stvari ostale suhe pa še pomešale se ne bodo.

Osmerosmerka

Meti

I	E	K	O	R	O	P	K
T	D	T	A	J	K	O	I
S	Z	B	N	A	O	L	N
R	O	E	V	M	E	E	V
K	G	I	O	B	R	T	A
O	B	R	D	O	G	J	R
Š	O	T	O	R	I	E	T

OGENJ

ŠOTOR

IGRE

BIVAK

GOZD

JAMBOR

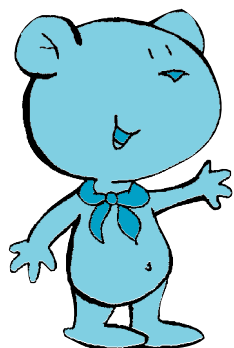
POROKE

POLETJE

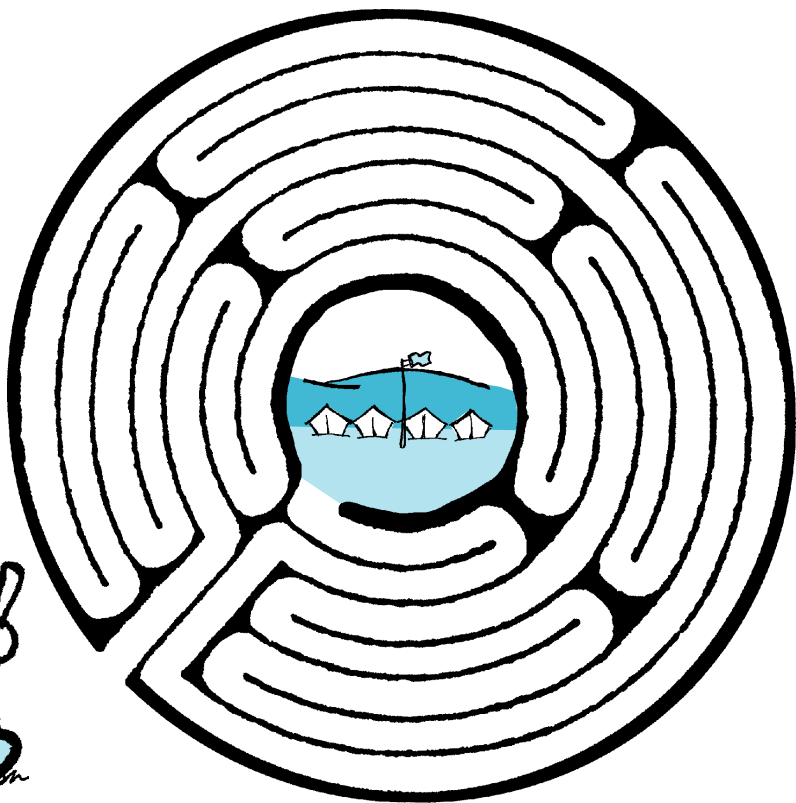
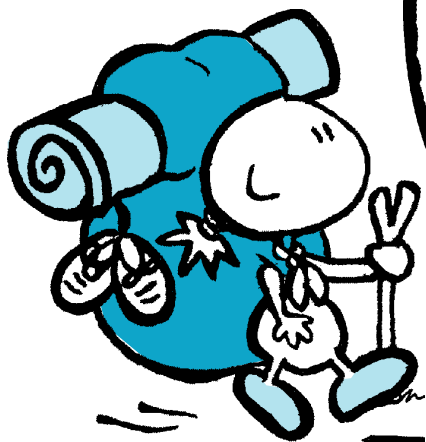
KRSTI

VOD

TRAVNIK

Tabornica Katka hiti na tabor. Pomagaj ji najti pot!

Faca

Maja Strnad

Rok Repinc

MOJE IME JE ... **Rok**

PISEM SE ... **Repinc**

PRIJATELJI ME KLIČEJO ... **Garfi, Rokc**

STAR SEM ... **12 let**

PRIHAJAM IZ RODU ... **Stražnih ognjev iz Kranja**

MOJI HOBIJI SO ... **odbojka, taborniki, kolesarstvo, plavanje, rokomet**

MOJE ŽELJE ZA PRIHODNOST SO ... **postati zobozdravnik**

LJUDJE O MENI PRAVIJO, DA SEM ... **prijeten fant**

MOJ ŽIVLJENJSKI MOTO JE ... **živeti zdravo, z naravo**

BRALCEM BI RAD SPOROČIL ... **vod Škorci je najbolj zakon**

Biti v vodu med samimi puncami, ki jih v teh prvih poletnih dneh kar razganja od življenja, je včasih kar naporno. Toda, tudi to se da preživeti in živ dokaz je Rok, faca meseca. Medtem ko se punce hihitajo dekliškim zadevam, Rok potrpežljivo poslušča in se nasmeje. S svojimi pripombami nenehno spravlja v smeh celoten vod, s čimer poskrbi, da v vodu vedno vlada prijetno ozračje.

Avantura

Piratski izziv

Barbara Kelher

Piratski izziv je akcija, namenjena GG-jem, ki jo že 4. leto zapored organizira Rod Črno jezero iz Slovenske Bistrice in vedno poteka v okolici ob najrazličnejših jezerih v okolici Slovenske Bistrice. Udeleženci letošnje akcije so se tako lahko v 3-dnevni avanturi spopadli z najrazličnejšimi naloga-mi in izzivi. Tako so izdelovali splave in se vozili z njimi, se vozili s kanuji, streljali s katapultom in se seveda spopadli z najboljšo progo preživetja. Vsi pa si bodo Piratski izziv zapomnili po mrtvih ribah na jezeru, dobri družbi in novih prijateljih ter zaljubljenih pogledih nekaterih udeležencev. En glasen arrrrr (piratski pozdrav) do naslednjega Piratskega izziva!

Anketa

Nik, IX. SNOUB Maribor

Dobro je bilo, samo malo slabša hrana je bila kot lansko leto. Organizacija je bila skoraj popolna - vsak šotor bi lahko dobil sredstvo proti takšnim in drugačnim insektom.

Urška, KoR Selnica ob Dravi

Najboljša je bila proga preživetja, zato ker imam rada nove izkušnje. Spoznala sem tudi nekaj novih tabornikov iz Maribora.

Anja in Rebeka, RuR Maribor

Najboljša je bila proga preživetja in veslanje s kanuji. Sobotni večerni program pa smo zaznamovali kot najbolj pripravljen vod/rod in s tem osvojili naziva miss in mister Piratskega izziva 2006.

Neža, RJZ Velenje

Ful fajn je bilo. Počutili smo se sproščeno. Zelo všeč mi je bilo, ko smo delali splav, peli ob ognju in ko smo se učili vezi. Najboljša pa je bila proga preživetja.

Jure - Bolha, RDP Šentjur pri Celju

Higiena - na nuli. Hrana - malo pre-male porcije. Lokacija - mravljšče. Vodniki - špica. Voda - nepitna. Straža - najboljša (dretje naših sosedov). Hanza nas je vlačil po dreku na progi preživetja, kjer smo morali delati sklece in počepe. Jedli smo mrtve ribe, po-brane z jezera.

Emanuel - Elči, RČJ Slovenska Bistrica

Vse je bilo vred.

Jure Pipenbaher - Pipi, RČJ Slovenska Bistrica (organizator)

Torej, Piratski izziv je akcija namenjena GG-jem širom Slovenije. Letošnja akcija je bila že četrta po vrsti, vendar se za celo Slovenijo nekako organizira drugo leto. Začetnik in pobudnik te akcije je bil bivši načelnik Rodu Črno jezero, Teodor Horvat. Njegovo idejo in pa tradicijo peljem in izvajam sedaj jaz z novo ekipo, ki želi akcijo narediti boljše in kvalitetnejšo.

Z letošnjo akcijo sem zadovoljen. Program je bil namenjen bolj starejšim GG-jem, saj je bilo več pionirskih dejavnosti, ki pa so povezane z dobrim predznanjem. Najbolj zadovoljen sem z udeležbo, ki je bila največja do sedaj (okoli 60 GG-jev iz 6 rodov). Največji problem pa se mi zdi, da je bilo vreme muhasto in vetrovno ter pa premalo kadra za izvajanje vseh aktivnosti, od proge preživetja do vožnje s kanuji. In prav tukaj vidim razlog, zakaj se zelo malo rodov odloča organizirati takšne akcije.

Za naslednje leto že razmišljamo, da bi akcija postala mednarodna in da Piratskega izziva ne bi organiziral samo Rod Črno jezero.

SOS Sestri odgovarjata sotrpinom

Pozdravljeni sotrpini! Najlepši čas v letu je - poletje! Veseli sva vaših pismem, čeprav povečini vsebujejo negativne informacije. Želiva pa, da vam najini odgovori čim bolj koristijo. Uživate poletje na polno in zopet se srečamo jeseni!

V: Draga Kuhla in Kahla!

Star sem 15 let in noro zaljubljen! Razmišljam samo še o njej in priznam, da to počasi postaja že prenaporno! Ona tega ne ve in morm ji povedat, samo čakam na pravo priložnost! Ne morm pa ji povedat prek telefona ali po internetu, nujno jo morm vidt, samo strah me je, kako se bo odzvala. Večkrat imam občutek, da mi pozornost in vse tiste lepe poglede vrača in da uživa v moji družbi. Nisem pa prepričan, da je tudi ona zaljubljena vame. Prosim svetujta mi, kaj naj naredim, ko se srečava, in kako naj se zamo-tim, da ne bom več neprestano mislil le nanjo! Včasih se sprašujem, če je to sploh ljubezen ali je že bolezen?

zmeden in zaljubljen

V: Dragi Kuhla in Kahla!

Najbrž vesta, da so problemi vsakega najstnika starši, eni so bolj zateženi, drugi manj, eni pa so zateženi res upravičeno. No, pri mojih tastarih je za znoret! Najbolj na živce mi gre, ker mi ne pustijo, da mam svoj stil oblačenja in mi vsiljujejo stvari, ki mi niti slučajno niso všeč. Zakaj ne morem sama odločat o svoji zunanosti? Problem nastopi tudi, ko gre moji mami tok v nos, da mam fanta. Ona bi najrajš vidla, da ga do 18. leta ne bi mela, kar je še 3 leta. Potem so pa tuki še ocene, ki za moje pojme niti niso slabe, ampak od mene zahtevajo, da sem popolna, kar pa na žalost nisem in tud nikol ne bom. Tko da - kaj nej še rečm drugca kot: SOS!!!

Zvezdica

O: Živijo, zmedenček! Oh ja, ne veš, kako veseli sva tovrstnih pisem, polnih ljubezni, hrepenjenja in načrtov. In te hkrati čisto razumeva. Težko je tvegati in se izpostaviti s tem, ko ljubljene osebi priznamo, kaj in kako čutimo, ko se popolnoma odkrijemo ... ampak to so trenutki, vredni pomnjenja, vredni tveganja. Zato samo pogumno naprej. Predlagava, da še malo preveriš signale, dobiš še kakšno potrditev vzajemne situacije, potem pa kar karte na mizo. Bolj boš odkrit, bolj bo zažgalo. Samo ne je na hitro presenetiti, tudi ti ji lahko počasi namiguješ, da ti je všeč. Bolje počasi napredovati, da ti ne bo potem žal. Medtem pa se lahko zamotiš s planiranjem tega dogodka, s poslušanjem glasbe, športom, pisanjem ... nekako nimava recepta, kako si jo izbiti iz glave, si pač zaljubljen in ni ga lepšega občutka. Dokler je vse v mejah normale pa tudi za bolezen ne gre, čas bo pokazal svoje in vse se bo odvil samo od sebe. Poveva iz izkušenj!

O: Pozdravljena! Ni kaj reči kot samo: "Ti kar sveti v vsem svojem sijaju, zvezdica mala." Zdaj medve ne veva, za kakšen draštichen stil oblačenja gre, pa vendar, če je vse znotraj znosnega, le da te tvoja mami ne vidi v taki luči, potem boš to tudi še prerasla. Gre le za fazo, ki jo moraš kot najstnica dat skozi. Potrudi se, da bi tvoji starši razumeli, da gre za tvoj način izražanja in da ti tudi glede fanta lahko zaupajo. Vse je v zaupanju: torej nič ponočevanja, laganja in skrivanja, vse naj bo "out on the open", če veš kaj misli. Glede ocen je pa zadeva že zaskrbljujoča. Prav imaš, ko praviš, da nihče ni popoln, daj staršem vedeti, da se trudiš po svojih najboljših močeh in da se učiš zase, ne zanju. Midve pa upava, da res se, ker je izobrazba tisto, kar ti bo v življenju prav prišlo. No, toliko od naju, pa srečno in ne pozabi na svoj sijaj, zvezdica.

Ko bom velik bom ... VODNIK

(predstavitev taborniških "poklicev")

SiNi

Biti vodnik je velika čast. Biti vodnik pomeni, da ti v vodstvu rodu zaupajo in te cenijo. Biti vodnik pomeni nadgrajevanje svoje lastne osebnosti. Biti vodnik pomeni neprecenljivo zalogo znanja in izkušenj. Moj prvi vodnik mi bo za vedno ostal v spominu. Naučil me je ogromno, me navdušil za tabornike in mi v glavo vcepil idejo, da bom tudi sam enkrat postal vodnik. Sedaj kot vodnik z večletnim stažem, mentor, predavatelj in vodja vodniškega tečaja ... lahko rečem le, da sem dosegel vse, kar sem vedno želel postati pri tabornikih. Otroci so moja energija in delo z njimi mi je v največje veselje.

PLUSI in MINUSI!

+ (plus)

Veš za vse, kar se dogaja v rodu.

Delo z otroci ti da veliko energije in veselja.

Vodniki smo CARJI.

Udeležba na motivacijskih akcijah za vodnike.

Možnost udeležbe na tekmovanjih z ostalimi vodniki.

Spoznavanje drugih tabornikov iz cele Slovenije.

Pomoč od ostalih vodnikov je vedno na voljo.

Dogodivščina in nepozabno doživetje na vodniškem tečaju.

Čut pomembnosti. Jaz sem pa vodnik!

Veselite v otroških očeh ob tvojem dobrem delu.

Udeležba na rodovih sejah.

Vse tiste vodnice oz. vodniki, ki si jih prej skrivaj ogledoval, so sedaj dostopne (dostopni).

Nagrade s strani rodove uprave za dobro delo.

- (minus)

Dobra priprava vodovega sestanka je osnova za dober sestanek.

Otroci ti znajo včasih res piti kri.

Če si rojen zapečkar, potem ti bo vodništvo vzelo kar preveč časa.

?

?

?

?

?

?

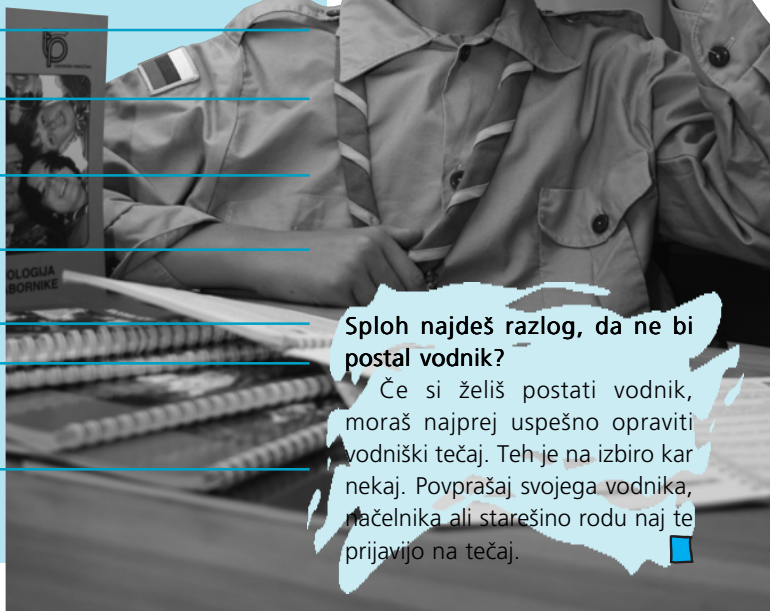
?

?

?

?

Ob besedi vodnik marsikateri GG zasuče z očmi in si misli: "Si nor. Le kdo bo poslušal te mulce!" Saj imajo po svoje prav. Biti vodnik ni vedno lahko. Vendar sem trdno prepričan, da je dobrih stvari mnogo več kot slabih. Pa pogledjmo, kakšni so plusi in minusi vodnika!

Sploh najdeš razlog, da ne bi postal vodnik?

Če si želiš postati vodnik, moraš najprej uspešno opraviti vodniški tečaj. Teh je na izbiro kar nekaj. Povprašaj svojega vodnika, načelnika ali starešino rodu naj te prijavi na tečaj.

ŠTPM

Matej Ramšak

SiNi, Matej Ramšak

Od velenjskega gradu do Paške vasi v 7 urah

Velenjski grad, 13. maj 2006. Ura: 7.15: Ekipe se že zbirajo na prizorišču eš-te-pe-em-a dva tisoč šest, enega izmed najbolj zahtevnih orientacijskih preizkušenj poleg ROT-a, sicer v zadnjem času s (pre)slabo udeležbo predvsem ekip iz drugih rodov.

Z velenjskega gradu, ki je bil s svojo srednjeveško kuliso resnično primeren prostor za takšno "kraljevsko preizkušnjo", smo se odpravili na dvodnevno pot. Najprej do Paške vasi, drugi dan pa nazaj proti Velenju. Že prvi KT je bil presenečenje. Veliko presenečenje. Test iznajdljivosti: latinski izraz za jajce, 3 simbolni pomeni jajc...?! Nato pa, kot da že sam test ne bi bil dovolj, je dobil vsak v roko ... uganite, kaj. Ja kaj, ne sendviča!!! Vsak je dobil JAJCE. Surovo jajce. "Za večerjo," so rekli. "Prines' te celga na cilj!" Pa smo šli. Z jajci v rokah. Koželj je bil prva višinska ovira, kateri so sledile še mnoge druge, najbolj pa smo se spotili pri prečkanju Plešivnika, vrha zraven gore Oljka. Kakorkoli, v 7 urah, kolikor je znašala časovnica za prvi dan, je bilo potrebno prehoditi okoli 15 km in premagati 200 m višinske razlike. Seveda so nas na poti čakale tudi zanimive, raznovrstne in razburljive naloge: reševali smo (težak) topotest, izkazovali sintezo svoje likovne nadarjenosti in znanja tehničnega risanja pri risanju skice terena, ugotavljali, da taborniški semafor ni čisto enak tistemu prometnemu, se mučili s prihodom pod kotom, pazili da ne stopimo na mino pri prehodu minskega polja in si izmišljali nove pridevnikove, da bi čim bolj prikazali lepoto, zanimivost, nenavadnost in razgibanost poti, ki jo je bilo potrebno pohvaliti pri opisu poti, čeprav je šlo za navadno gozdno pot z nekaj oguljenimi listavci med dolgočasno čredo smrek (hvalabogu, da sem blefer). Čeprav smo skoraj s prividi komaj našli cilj prvega dne, tabor na Taboru (zaselku ob Paški vasi, da ne bo pomote) in so se taborni ognji zdeli kot fatamorgana, preizkušenj še zdaleč ni bilo konec. Treba je bilo še postaviti šotor, postaviti ognjišče in skuhati, takrat se je zdelo, da pregrešno dobro zelenjavno enolončnico z nekaj koščki mesa za vzorec. Pred spanjem, ki smo ga že zares močno pogrešali, pa je bil še čas za nočno oddajanje morseja s svetilko. Da pa zares nismo mogli zatisniti očesa pred polnočjo, so poskrbeli pevci, torej tisti najbolj vztrajni, ki so s kitaro v rokah prepevali prave taborniške pesmi (pa tudi kakšna netaborniška

Del organizatorskega tima na cilju pričakuje ekipe.

Čeprav je bila sodnica kljub ljubki zunanosti stroga (videz vara), ni mogla pri tako profesionalno postavljenem bivaku najti nobene pomankljivosti. Ekipa 202, zmagovalci v kategoriji SENIOR.

se je znašla vmes) in skrbeli za dobro vzdušje. Nekatere (beri: fantovski del naše ekipe) pa je pred gotovim spancem "obvarovala" tudi panika nežnejšega spola, ki so jo dekleta iz naše ekipe zagnale zaradi pajka v šotoru, ki se je v njihovih mislih spremenil najmanj v dinozavra z 8 kosmatimi nogami.

Drugi dan. 14. 5. 2006, 5:20. "Ej, vstane! Štart bo čez pol ure," je bil najbolj osovražen stavek tistega jutra. Živo in Lipeta, "taglavno" in traserja, pa bi verjetno marsikdo tisti trenutek najraje kam poslal. Kam, pa naj bo predmet vaše domišljije (ne smem uporabljati kletvic, prmejdun, saprabolt nazaj!). Kakorkoli, v pol ure je bilo potrebno, če smo se seveda želeli pravočasno odpraviti na pot, pospraviti šotor in ognjišče, pozajtrkovati, pa še kaj bi se našlo. Tako smo ob šestih že začeli biti boj s petimi urami poti nazaj proti izhodišču - Velenju.

Po prvi pomoči, kjer smo se prepričali, da še znamo narediti kompresijsko prevezo, se je začela muka. Pot se je strmo dvignila in se še lep čas ni in ni hotel zravnati ali spustiti. Vmes smo z zračno puško ustrelili jelena in pregledali, če imamo vse obvezne dele opreme. Na Jakcu, vzpetini nad Velenjem, smo postavili bivak iz 3 šotork, nato pa se zapodili po vzpetini navzdol, saj je čas neusmiljeno šprintal (ne le tekel). Hitrostna etapa se je zaključila v Velenju, toda do cilja je bilo še nekaj kilometrov, saj se je nahajal na popolnoma drugi strani mesta. In tako se je zaključil tisti naporni del ŠTPM-a. Nepozabno avanturo smo zaključili z druženjem, kosilom ter seveda s podelitvijo priznanj in nagrad najboljšim.

Vsem, ki se niste udeležili letošnjega ŠTPM-a in se vam ob branju tega sestavka cedijo sline, pa še to: lahko vam je žal, da niste šli na ŠTPM, imeli smo se namreč noro super dober fajn in kljub naporom uživali do konca. Bil je nepozabno. Naslednje leto pa je udeležba zate in za tvoje prijatelje preprosto obvezna!

Beseda traserja:

Blaž Lipičnik - Lipe

"Proga je bila zasnovana tako, da je trajala praktično čez cel dan, zahtevnost proge pa smo prilagajali vremenu. Za prvi dan je bilo napovedano lepo vreme, zato smo se odločili, da bomo tekmovalce malo izmučili, saj je bil za naslednji dan napovedan dež. Lahko bi rekel, da je bila proga dolga, toda nikakor ne orientacijsko preveč zahtevna."

Mnenje Žive Čonkaš, organizatorke:

ŠTPM 2006 je za nami. Kako bi ga na splošno ocenila?

ŠTPM je uspel! Splošna ocena je, da so se vse ekipe imele super, da so se naučile veliko, žal mi je edino, da le-teh ni bilo več. Kljub temu, da je bilo samo 7 ekip, smo se organizatorji potrudili po najboljših močeh.

Pripomb s strani tekmovalcev (GG-ji) skoraj ni bilo, omenili pa so, da se jim je zdela proga pretežka, predvsem predolga. Znano je, da je bil ŠTPM v preteklosti znan kot zahtevnejše tekmovalje. Bo takšno tudi ostalo ali boste progo skrajšali?

Ne, ŠTPM je bilo vedno tekmovalje, ki je bilo izziv in takšno bo tudi ostalo. Imamo šaljiva tekmovalja, kjer so proge kratke, ŠTPM pa ni eno izmed njih. Vsi GG-ji so uspeli priti do konca, torej proga le ni bila predolga. In na koncu lahko vsi rečejo, koliko so morali prehoditi in so uspeli.

Že prej sem omenil, da tekmovalci skorajda niso imeli pripomb na organizacijo. Kaj pa ti? Kaj bi si želela prihodnje leto popraviti, spremeniti?

Celotna ekipa je prvič organizirala katerokoli tekmovalje, torej je gotovo, da se pojavljajo določene težave in iz njih smo se dosti naučili ter jih bomo v prihodnosti poskušali popraviti. Sicer pa moram zelo pohvaliti vse, ki so pomagali.

Kaj bi rada sporočila bralcem za konec?

Imejte se poleti na taborjenjih kar se da super in pridite pogledat naslednje leto na ŠTPM. Ob tej priložnosti bi se najinajlepše zahvalila vsem, ki so kakorkoli pomagali pri organizaciji, še posebej pa Katarini Cvikel, Blažu Lipičniku - Lipe-tu, Luku Cernjaku in Marku Ranzigerju - Raziju. Hvala Vam!

Anketa

Jaka Dobnik, 13 let

Na ŠTPM-u sem se imel fajn, čeprav je bila proga dolga. Prvi dan smo hodili približno 9 ur, drugi dan pa dobre 4 ure, kar je bilo precej utrujajoče. Z ostalimi člani ekipe smo se dobro ujeli, čeprav smo se po nekaj zgrešenih poteh začeli prepirati. Zdi se mi, da se je letošnjega ŠTPM-a udeležilo premalo ekip.

Mateja Vodišek, 15 let

Bilo je zelo v redu, toda bilo je veliko hoje. Člani ekipe smo si med seboj pomagali in se imeli fajn. Dobro se mi je zdela kuhanje enolončnice, ki smo jo utrujeni z veseljem pojedli. Verjetno se bom ŠTPM-a udeležila tudi naslednje leto, vendar si želim krajše poti.

Nejc Skarlovnik, 16 let

Bilo je ful, ful, ... ful svetovno kot na vseh tekmovaljih. Z ekipo smo fajn sodelovali in se med potjo ves čas zabavali. Na poti smo srečali tudi veliko prijaznih ljudi, ki so nam vsekoli pomagali in nam priskrbeli tudi pijačo. Želim si, da bi se na prihodnjem ŠTPM-u imeli vsaj tako fajn kot letos, vendar si obenem želim tudi številčnejše udeležbe na tekmovalju.

Zahvala gre tudi sponzorjem:

Kavarna Nova, AV Studio, McDonald's, Mlekarna Celeia, Pekarna Tratnik, Hmezad kmetijska zadruga Petrovče d.o.o, Ciklo Sport, Bike Store, Velenjska knjižna fundacija, Hervis, Felefon, Mel-baum, Slaščičarna Center, Mladost, Kmetijska zadruga Šaleška dolina z.o.o, APS, Slovenska vojska, Okrepčevalnica Mladost, Klub za vzrejo in vzgojo konj "U".

Od rodov

Hike na Mikulovici

Vod Veše smo od 26. do 28. maja pohajkovali na Mikulovici nad Mojstrano. Zbrali smo se ob 17. uri na Belci, kjer smo se z avtomobilom pripeljali na pol poti do koč, naprej pa smo šli peš. Ko smo prispeli na cilj, smo se namestili in si ogledali okolico. Med drugim smo tudi popravili lestev in dimnik. Zvečer nam je vodnik pripovedoval življenjske zgodbe, ki smo jih ob večerji pozorno poslušali. Naslednji dan smo si po dolgem spancu pripravili zajtrk, po njem pa smo se odpravili na orientacijo. Ko smo na cilju kuhali juho, nas je presenetil dež. Popoldne smo osvajali veččine, se šli pantomimo in druge igre, zvečer pa ob ognju pekli hrenovke, klobase in jabolka z Nutello. Zadnji dan smo nekateri pospravljali koč in njeno okolico, drugi pa so samo poležavali. Ob 12.00 se je naša avantura zaključila in odpekotali smo domov.

Mravlja in Piškotek, Pokljuški rod Gorje

Adrenalina polno Velenje

V soboto, 27. maja, je bil v Velenju, 5. največjem slovenskem mestu, prav poseben dan. Pred avtokampom ob Velenjskem jezeru se je namreč zbralo 54 prijavljenih ekip norih pustolovcev in avanturistov, ki so čakali na štart prav posebnega enodnevnega avanturističnega tekmovanja, na štart Velenjske mestne avanture, ki jo pripravljajo člani ekipe AdventureRace Slovenija in ki skupaj s podobnim mariborskim tekmovanjem velja za eno izmed tekmovanj v sklopu Mestnih avantur. Dvočlanske ekipe so se na 40 km ali 80 km dolgo orientacijo (odvisno od tekmovalne kategorije - Pozoj ali Mastodont) odpravile okoli 10. ure, prvi pa so na cilj prišli že slabe 4 ure kasneje. Tekmovalci so razdalje premagovali različno, proga je bila namreč sestavljena iz več etap, med njimi naj omenim gorsko kolesarjenje, veslanje, spuščanje po vrvi, rolanje in celo plavanje v ne ravno toplem jezeru.

Svojo nalogo sta najbolje opravila člana ekipe AdventureTeam.si 2 (kategorija Mastodont), Peter Posinek in Rajko

Vodno mesto Atlantis + Kolosej = Rodov potep RKJ

RKJ-jevci iz Spodnje Idrije smo obiskali Vodno mesto Atlantis in si ogledali filmsko predstavo v Koloseju. Za rodov potep se je navdušilo kar 40 tabornikov vseh starosti, kar prav gotovo ni majhna številka.

Polni pričakanj smo se posedli na avtobus in krenili veselimi dogodivščinam naproti. Naredili smo še krajši postanek v Godoviču, kjer se nam je pridružila še ena naša tabornica, potem pa je pot do Ljubljane hitro minila.

Najprej so nas prijazno sprejeli v Atlantisu, kjer smo se kar štiri ure kopali, spuščali po toboganu, potili v savni, prepuščali valovom, se namakali v jacuzziu in igrali. Prijetno utrujeni smo se morali hitro urediti, saj so nas že čakali v Koloseju. Naslednjo uro nas je zabaval in dodobra nasmejal Mali Pišček.

Polni lepih vtisov smo se pozno popoldne spet znašli na avtobusu in se odpeljali proti domu. Občutki po koncu akcije so spet super: izplača se biti tabornik!

Katarina in Tina, PP klub Gozdni sadeži

Tek na Šaleški grad. Za sekunde gre...

Avanturistični tek po mestnih ulicah.

Kračun, ki sta z 80 km opravila v 5 urah in 41 minutah, v kategoriji Pozoj pa sta prvo mesto zasedla Denis Švarc in Maks Kvas, ki sta sestavljala Voluhar Team. Na cilj sta prišla po 3 urah in 57 minutah boja s progo.

Tekmovalci so VMA 2006 zaključili z zabavo. Najprej so se udeležili slavnostne podelitve nagrad v veliki dvorani Hotela Paka, nato pa so se zabavali ob zvokih glasbe na Velenjskem gradu.

Organizatorje avanturističnih tekmovanj, ekipo AdventureRace Slovenija, pa letos čaka organizacija še dveh zahtevnih projektov. Štart Mariborske mestne avanture bo tako 7. oktobra,

še prej pa organizatorje čaka organizacija 265 km dolgega Slovenskega pustolovskega tekmovanja, ki se bo začelo v petek, 23. junija 2006, trajalo pa bo vse do nedelje, 25. junija 2006. Več informacij najdete na:

<http://www.adventurerace.si/>

Matej Ramšak, Foto: SiNi

INTERVJU

Tanja Cirkvenčič

Arhiv RST

Ne pozabimo na specialistična znanja!

Andraža Ravnikarja - Mikija taborniki najpogosteje srečujemo na taborniških tekmovanjih. Včasih je osvajal pokale z ekipo Ciniki, že nekaj časa pa se pojavlja tudi v vlogi (so)organizatorja raznih orientacijskih dogodkov. Je eden izmed krivcev za vzpon ZNOT-a, ki je v zadnjih letih tudi z njegovo pomočjo postalo res kvalitetno taborniško orientacijsko tekmovanje, ki slovi po dobri organizaciji in bogatih nagradah. Letos gre novim izzivom naproti. Je član ožjega organizacijskega odbora ROT-a 2006, kjer je odgovoren za trasiranje

proge. Sodeloval je tudi pri prenovi pravil ROT-a, ki bodo že letos stopila v

veljavo, še pred septembrom pa bo v Gozdni šoli vodil Tečaj orientacije in topografije. V pogovoru je razkril svoj pogled na vlogo specialista orientacije v rodu in širše, nekaj drobcev o organizaciji ROT-a 2006 ter o Tečaju orientacije in topografije.

Miki, prihajaš iz Rodu skalnih taborov iz Domžal. Kaj trenutno počneš v rodu?

V rodu sem že deseto leto vodnik, vmes sem bil eno leto načelnik čete. Zadnja leta sem tudi starešina taborjenj za MČ, sicer pa skušam biti čimbolj aktiven pri vseh rodovih akcijah. Največja izkušnja zadnjih let je bil zame ZNOT, ki smo ga z vodom Ciniki prvič organizirali kot zvezno akcijo, ko smo imeli osemnajst let. Od takrat sem bil zraven vseh osemkrat.

Kako pa se v delo rodu vključuješ kot specialist orientacije?

Tako, da skušam svoje znanje orientacije razširjati na vse mogoče načine. Osnovno znanje orientacije, pa tudi ostala klasična taborniška znanja, bi po mojem mnenju moral imeti vsak vodnik za kvalitetno delo z vodom. Zato si prizadevam, da bi tega znanja člani našega rodu imeli čim več. Na taborjenjih za PP-je in raznih vodniških motivacijsko-izobraževalnih vikendih vodim delavnice na temo orientacije, pomagam vodnikom pri izvedbi srečanj z vodom, vodjem akcij pri pripravi orientacijskih tekmovanj za člane, rodovi ligi v panogah mnogoboja... Nekaj osnovnih šol, na katerih deluje RST, ima izrisano šolsko orientacijsko karto, na katerih lahko vodniki vadijo s člani, enkrat na leto pa pripravim tudi orientacijski tek za GG-je iz rodu.

Pa so tvoja prizadevanja že obrodi-la kaj sadov?

Menim, da je zanimanje za orientacijo v rodu večje. Na orientacijskih tekmovanjih je naših ekip veliko več kot v preteklosti, pa tudi njihovi rezultati so vedno boljši. Vidim, da otroci v orientaciji uživajo. Pozna se, da so tudi mlajši člani na orientacijah vedno bolj uspešni. Ker je vodnikom orientacija postala zabavna, si bolj prizadevajo, da bi jo približali svojim članom.

RST septembra organizira Republiško orientacijsko tekmovanje. Od kod motiv za tak izziv?

O organizaciji ROT-a v Domžalah smo začeli razmišljati bivši glavni organizatorji ZNOT-a, Erika, Sašo in jaz, ko smo predali svoje delo mlajšim. Zdel se nam je primeren izziv, preden se poslovimo od zelo aktivnega taborništv. Pa čas je že bil za ROT v Domžalah. Nazadnje ga je RST organiziral leta 1967. Od ROT-a pa po moje lahko veliko pridobi cel rod. Gotovo predstavlja velik izziv vsem članom rodu in jim daje priložnost, da se preizkusijo v

različnih vlogah. Nedvomno nas bo to tudi povežalo med seboj.

Kakšna bo tvoja vloga na ROT-u?

Z Dušanom (*Dušan Petrovič - Pepl, op. a.*) sva se dogovorila, da bo on glavni sodnik, jaz traser, skupaj pa bova pripravila vse skice. Jaz sem dobil precej izkušenj s trasiranjem ZNOT-ov, sodelovanjem pri tečaju orientacije in topografije in drugod. Teren bom poskusil izkoristiti, tako da bo proga čim bolj zanimiva.

Kaj to pomeni, da bo proga zanimiva?

Da bo primerno težavna in ne preveč fizično zahtevna.

Diplomatski odgovor torej. Lahko poveš še kaj s priprav na organizacijo ROT-a?

Ožja ekipa se že nekaj časa dobiva približno dvakrat mesečno. Na promociji delamo že kar dolgo, imamo že logo, zdaj zdaj bo ugledala luč sveta tudi spletna stran. Trenutno se ukvarjamo s tem, da bomo zagotovili dovolj osebja, iščemo sponzorje, jaz se sprehajam po progih, ki je v grobem že postavljena. Čez poletje bo potrebno narisati ideale risarskih izdelkov in pripraviti karto za tisk.

Po novih pravilih ROT-a organizator pripravi eno nalogo po svoji izbiri ...

Pri prenovi pravil smo ugotovili, da tematski test pogosto ni bil najbolj zanimiv za tekmovalce, ko so se morali učiti razna besedila. Zato smo ta del malce razširili in dali organizatorjem možnost, da sami malce razmišljajo o tem, kakšna naloga bi bila primerna za takšno tekmovanje.

Lahko poveš, kakšno nalogo ste si zamislili za letos?

Letos bo to naloga z GPS-om. Navrave na tekmovanju bo zagotovil organizator, naloga pa ne bo pretežka.

Se ti zdi, da sodobni tehnični pripomočki sodijo na taborniška tekmovanja?

Mislím, da jih nima smisla prepo-vedovati, saj to ne bi imelo učinka. Poleg tega se vse te novosti uporabljajo v našem vsakdanjem življenju, zato jih je treba pametno vključevati tudi v taborništv.

Pa če kdo vseeno nima digitalnega fotoaparata ali fotoaparata na mobitelu, da bi dokazal prisotnost na kontrolni točki?

Lahko bo kontrolno točko opisal ali pa narisal skico.

Poleti boš tudi v o d j a Tečaja z a

orientacijo in topografijo. Še kakšna beseda o tem?

Letos je prijav že dovolj, da bomo tečaj zagotovo izvedli. Če bo tečajnikov večje število in če se bodo zelo razlikovali glede na znanje, jih bomo na začetku razdelili v dve skupini. Obe bosta delali približno enake stvari, le različno zahtevne. **Tečaj je zadnji 2 leti odpadel zaradi prenizke udeležbe. Meniš, da zanimanje tabornikov za orientacijo in topografijo upada ali vzroki tičijo kje drugje?**

Kolikor smo uspeli dobiti povratnih informacij, je šlo predvsem za neugoden termin. Letos bo tečaj konec avgusta, pa je prijav že več. Mogoče smo v zadnjem času začeli tudi več razmišljati o promociji tečaja. Več se je govorilo o orientaciji v Taboru, na Rutki ... Tudi orientacijska tekmovanja so na splošno bolj obiskana, tako da mislim, da zanimanje za orientacijo pravzaprav počasi spet narašča. Vendar so velika nesorazmerja v znanju. Specialistične tečaje je potrebno narediti še privlačnejše, se začeti bolj ukvarjati s klasičnimi taborniškimi vsebinami in dati večji poudarek temu, da tudi specialist nekaj pomeni in da ima v organizaciji neko vlogo.

Kakšno vlogo imaš v mislih?

Vodje so carji, pripravnik za specialista pa pride s tečaja v rod, kjer ponavadi njegovega znanja ne znajo ceniti dovolj in ga ne znajo izkoristiti. Če bi dali v taborniškem programu večji poudarek samim specialističnim vsebinam, ne bi bilo problemov s tem, kaj naj počnejo v rodu. Jaz sem se moral znajti sam, pa sem imel kar precej podpore v rodu.

Specialisti naj bi po mojem mnenju dopolnjevali znanje vodnikov in pomagali pri zadevah, ki so zahtevnejše. Moramo si razjasniti, kaj se taborniki v Sloveniji gredo - ali bomo taborniki ali pa bomo prodajali piškotke in se ukvarjali z duhovnostjo in temami, ki jih spoznavajo drugod. Te stvari tudi otrokom niso zanimive. Otroci so najbolj zadovoljni, če počnejo stvari, ki jih v šoli in doma ne morejo. Ne smemo pozabiti na postavljanje šotorov, ognja in podobno.

Omenil si, da svojo taborniško pot zaključuješ. Kaj boš počel v prihodnje?

No, zaključujem z aktivno taborniško potjo. Tabornik si za vedno. Kmalu ne bom mogel biti tako aktiven, kot sem bil do sedaj, rad pa bi ostal v kontaktu z rodom še naprej. Tudi pri ZNOT-u bi bil rad še zraven, ravno toliko, da bi opazoval svoje naslednike pri delu. Kar se tiče specialističnih tečajev pa si želim, da bi razširili svoj krog. Zato pa moramo dobro definirati vlogo in naloge tabornikov specialistov ter urediti, da bodo dobili ustrezne nazive. Pri tem računamo tudi na novo vodstvo.

Bi še kaj dodal za konec?

Konec septembra se kaj oglasite v Domžalah! In seveda potem v začetku decembra na ZNOT-u!

Razpis za ROT 2006 v Domžalah

ZTS in Rod skalnih taborov iz Domžal vabita, da se konec septembra udeležite Republiškega orientacijskega tekmovanja.

Kdaj? Od 22. do 24. septembra 2006.

Kje? V okolici Domžal.

Kdo? Tekmovanje bo potekalo v štirih tekmovalnih kategorijah:

- popotnice
- popotniki
- raziskovalke in grčice
- raziskovalci in grče

ter v netekmovalni kategoriji korenin, v katero se lahko prijavijo ekipe tabornikov, pri katerih povprečna starost članov ekipe presega 25 let in se prijavijo ne glede na spol.

Na tekmovanju poleg ekip tabornikov lahko tekmujejo tudi ekipe netabornikov v ekipah s 5 člani.

Štartnina: Za ekipe, ki se bodo prijavile do vključno 7. septembra, štartnina znaša 16.000 SIT (66,77 EURO). Za prijave do vključno 18. septembra štartnina znaša 21.000 SIT (87,63 EURO).

Plačilo štartnine: na TRR Zveze tabornikov Slovenije: 02010-0014142372, sklic 0301 + šifra rodu ali davčna številka rodu.

Prijave: Sprejemamo jih preko elektronske prijavnice do 18. septembra 2006 ob 12.00! Prijavnico najdete na <http://rot.rutka.net>.

Prijava ekipe velja le ob predložitvi potrdila o plačani štartnini, ki naj ga ekipe pošljejo na naslov RST, p.p. 49, 1230 Domžale oziroma na e-naslov rot2006info@gmail.com ali po faksu na številko 01/7219-715.

V primeru odjave do vključno 14. septembra vrne organizator celotno štartnino. V primeru odjave do 18. septembra je ekipa upravičena do vračila polovice štartnine. Po tem datumu štartnine ne vračamo.

Zbor ekip: Petek, 22. septembra, ob 17.00 pri Osnovni šoli Dob v Dobu pri Domžalah. Prijave ekip bodo potekale od 16.00 do 16.45.

Pravila: Pravila tekmovanja so letos nekoliko spremenjena in bodo v celoti objavljena na spletnih straneh <http://rot.rutka.net>. Vse morebitne nejasnosti boste lahko pravočasno razjasnili preko spletnega foruma.

Posebna naloga po izbiri organizatorja bo naloga z uporabo GPS sprejemnikov, ki jih zagotovi organizator. Sočasno z ROT-om bo potekalo tudi tekmovanje Slovenski orientacijski maraton, namenjeno parom orientacistov, ki na kontrolnih točkah ne opravljajo nalog.

Vse dodatne informacije dobite na <http://rot.rutka.net> ali na rot2006info@gmail.com.

Tabor na obisku

Že leta 1969 smo selniški taborniki aktivno sodelovali v odredu Rudolf Maister v Limbušu, leta 1976 pa smo ustanovili svoj odred, ki se je sprva imenoval "Džuro Džakovič". Zanimanje je bilo veliko, saj je na prvem občnem zboru prisostvovalo 115 članov.

Že leto kasneje, leta 1977, smo razvili svoj prapor, na katerem je bilo 38 zlatih in 56 srebrnih žebeljev ter 23 trakov. V letu 1978 je bilo v organizaciji kar 171 članov. To leto smo se pobratili s taborniki iz Slavonskega Broda, s katerimi smo se večkrat srečali, v letu 1979 pa smo se pobratili še s taborniki iz Kavadarcev v Makedoniji.

V vseh letih delovanja smo vzgojili veliko vodnikov, ki so svoje znanje prenašali na druge člane, tako da so na republiških tekmovanjih naše ekipe uspešno tekmovali. Prelomno leto selniških tabornikov je bilo leto 1992, ko smo se preimenovali v KOBANSKI ROD. Taborniki vseh starosti so sodelovali na mnogobojih, množično so se udeleževali zletov in pohodov. Poleti smo taborili v Kaštel Kambelovcu, na Pagu, v Seči pri Portorožu, Puntičeli pri Pulju, Fiesi, v Bohinju in še kje. Pozimi organiziramo zimovanja za otroke na Sv. Duhu na Ostrem vrhu, Gradišču, na Slemenu in v Skomarju.

Še vreme nam je bilo naklonjeno.

Delujemo v skupinah in vodih. Srečanja imamo enkrat tedensko na vodovih sestankih, kjer se učimo in preizkušamo različne spretnosti: orientacijo, vozle, taborniško abecedo in še marsikaj. Sestanke imamo v vrtcu in šoli, poleti pa včasih tudi na prostem.

Kobanski rod Selnica

Taborniško društvo Kobanski rod iz Selnice ob Dravi letos slavi 30-letnico delovanja.

Še zadnje priprave naših murenčkov z vodnico Vido.

Kar precej nas je bilo nastopajočih.

Ime "Pobesneli polži" smo si nadeli člani kluba grč ob našem prvem tekmovanju na ZOT-u pri Lovrencu na Pohorju in kmalu je to ime postalo znano po vsej Sloveniji. Trenutno nas "besni" 21 grč, ki imamo v rodu kar veliko zadolžitev. Pomagamo pri vseh aktivnostih ter se tudi udeležujemo mnogobojev.

Foto: arhiv KR

Danica Pušcelc

ob Dravi

Prevzeli smo gospodarsko delo, ki ga v našem rodu nikoli ne zmanjka. Grče smo tudi radioamaterji in imamo svoj taborniški radioklub, imenovan S59TTT. V okviru tega imamo precej aktivnosti, med drugim sodelujemo na radioamaterskih tekmovanjih ter posvečamo velik pomen vsakoletni akciji JOTA, ki jo izvedemo v svojih prostorih stare šole na Slemenu.

Nikakor ne gre pozabiti naših prvomajskih pohodov, ki jih organiziramo grče in so postali tradicionalni: Slovenijo tako raziskujemo že deset let. Pohodi so tudi priložnost za urjenje v orientaciji, pridobivanje kondicije, ker pa je v tem času prebujanje narave v največjem razmahu, uživamo tudi v občudovanju in opazovanju narave. Udeleženci tridnevnega pohoda so vse skupine tabornikov, od murnov, čebelic pa do grč.

Rodova Uprava

Starešina rodu - **Edvard Čepe**

Načelnik rodu - **Dubravko Martinjak - Dubi**

Vodniki - **Vida Fras, Erika Gril, Dubravko Martinjak, Iztok Pažon**

Gospodarja - **Darko Flak, Alojz Markač**

Tajnik - **Vida Fras**

Blagajničarka - **Vanda Martinjak**

Nadzorni odbor - **Danica Pušcelc, Milan Fras, Davor Martinjak**

Rodova uprava - **Davor Martinjak, Zdravko Marin**

Disciplinska komisija - **Vida Fras, Ivan Kočunik in Benjamin Grahor**

Predsednik taborniškega radiokluba in propagandist - **Karel Seifried**

Podpredsednik taborniškega radiokluba - **Benjamin Grahor**

Kuharja sta pričela kuhati golaž že dopoldne.

Ob 30-letnici rodu smo izdali jubilejni bilten in v središču Selnice ob Dravi pripravili tridnevni tabor s prikazom različnih tipičnih taborniških veščin. Naš namen je bil čim bolj približati taborniško življenje širšemu krogu ljudi, zlasti mladim. Proslave ob kulturnem programu se je udeležilo približno 150 povabljenih gostov, ki so lahko poskusili slasten golaž taborniških kuharjev.

Sestava rodu

MURNI - 26

MČ - 7

GG - 6

Grče - 21

Skupaj - 60

Spust po Ljubljanici

Kako se je vse skupaj začelo?

V Rodu Tršatega Tura je bilo veslanje s kanujem vedno zelo priljubljen del taborniškega programa, naši člani pa so se v preteklosti redno udeleževali taborniških kanuističnih tekmovanj. To navdušenje je zajelo tudi nas mlajše člane in odločili smo se, da se tudi mi začnemo udeleževati takšnih tekmovanj. Toda glej ga zlomka, navdušenje nad kanuizmom je v taborniških krogih kar naenkrat splahnelo, vsa takšna tekmovanja so bila ukinjena, mi pa smo ostali brez udeležbe na njih.

Minilo je nekaj let ...

Novih kanuističnih tekmovanj pa ni bilo na vidiku. In tako smo si rekli, da bi lahko mi pripravili nekaj takega. Padla je odločitev o pripravi kanuističnega tekmovanja in lotili smo se projekta z delovnim imenom Žaboplov. Stopili smo v kontakt s taborniki RBS iz Ljubljane, ki so nekoč že organizirali veslaško tekmovanje Spust po Ljubljanici, in prišli do zaključka, da bi bilo najbolj smotno prevzeti ime njihove akcije in nadaljevati prekinjeno tradicijo.

Zasnova je bila pripravljena in sledila je priprava akcije. Čas je hitro tekel in že smo se na lep sončen dan, v soboto, 13. maja 2006, znašli v Podpeči.

Tekmovanje

Preskočimo uvodne formalnosti in že se najdemo na štartu tekmovanja. Devet ekip s spremljevalnim čolnom v vodi čaka na strel štartne pištole. Za kakšno minutko štart prestavi močan veter, ki odpihne nekaj papirjev, ki jih nato ekipe pobirajo po celi Ljubljani (kljub vsemu je to ekološka akcija). Nato se le začne. Ekipe, okrašene z maskotami, se zapodijo po Ljubljani, vmes pa še pridno gledajo naokoli, da bi čim bolj temeljito počistile reko nesnage. Na progi rešujejo še test o Ljubljani, se pomerijo v vzratni vožnji, prenašajo kanu po kopnem čez ovire in kažejo svojo (ne)spretnost s cikcakanjem v slalomu. Na Livadi oddajo množico nabranih smeti, nato pa se zapeljejo proti centru mesta. Tam se preveri še njihov spomin, ko se nabe-rejo vse ekipe, pa se lahko začne hitrostna etapa.

Zaključek

Ekipe so se po zaključku vrnile na Livado, ocenili smo še njihove maskote, nato pa so si lahko privoščili zaslužen počitek in se okrepčali na pikniku. Vmes smo obdelali rezultate in kmalu je prišla na vrsto tudi razglasitev zmagovalcev in podelitev nagrad. Akcija je bila uspešno izpeljana in naš trud poplačan. Želeli bi si še kakšno ekipo več, vendar pa verjamemo, da bo z leti število ekip naraslo. Sedaj pa preostane le še povabilo na Spust po Ljubljani 2007, ki ga bomo, to sedaj že lahko rečem, spet pripravili.

KOSOBRIŃNOVI PRIPRAVKI

Kosobrin

Juha

Potrebujemo: 2 pesti listov regačice, pest listov plešca in kopriv, drobno čebulo, dva korenčka, dva krompirja, peteršilj, 1 dcl kisle smetane, 2 žlici olja, sol in poper.

Prilava: Sesekljano čebulo in drobno narezana korenčka prepražimo na olju, nato dodamo sesekljane liste regačice, plešca in koprive ter na koščke narezan krompir. Zalijemo z enim litrom vode in pustimo kuhati, dokler krompir ni mehak. Na koncu dodamo drobno narezan peteršilj, kisló smetano, sol in poper po okusu.

Pokalica z rižem

Pečak namažemo z margarino, naložimo v plasteh v slani vodi kuhan riž in drobno narezane liste pokalice. Zgornja plast naj bo riž, ki ga polijemo z mešanico kisle smetane in raztopljenega masla in jo potresemo z ribanim parmezanom. Pečak denemo v pečico, kjer pečemo pri 180 °C pol ure.

Mednarodna stran

Jure Habjanič - Jež

Pozdravljeni na svežih mednarodnih straneh, kjer boste lahko izvedeli, kaj se na tem področju v ZTS dogaja, slišali za kakšno zanimivo mednarodno akcijo in še marsikaj drugega. V pripravi je tudi spletna stran, ki bo bolj ažurna in uporabna.

Pretekli mesec je bil sila pester na mednarodnem področju in zgodilo se je marsikaj zanimivega. Izpostavimo zgolj tri najpomembnejše dogodke: podpis pogodbe o sodelovanju s hrvaškimi izvidžachi, projekt Gifts for peace in neformalno srečanje delegacije ZTS s predstavniki WOSM, Evropske skavtske organizacije in novega vodstva SIH

Podpis pogodbe s SIH

Predstavniki ZTS smo konec meseca maja obiskali **Savez izvi ača Hrvatske (SIH)** in se v prijetnem srečanju v prostorih njihove "Zveze" sestali z vrhom njihove organizacije. Prijetno srečanje starešin, načelnikov, sekretarjev in načelnikov za mednarodno dejavnost obeh organizacij se je končalo s podpisom pogodbe o sodelovanju. Podpis omenjene pogodbe je resna zaveza k še boljšemu prihodnjemu sodelovanju na vseh ravneh.

JAMBOREE 2007

Ne veste, kako pripraviti predstavitev Jamboreeja? Potrebujete pomoč? Sestanek s starši? Kar tako poklepetati s člani Odbora za Jamboree 2007? Na jamboree-2007@liste.rutka.net čimprej rezervirajte svoj termin! Člani Odbora za Jamboree 2007 se bomo potrudili, vas obiskali in pomagali po najboljših močeh.

Palačinke s metlikinim nadevom

Potrebujemo: Mlade liste metlike, nekaj žlic skute, maso za palačinke, žlico kisle smetane, sol in poper po okusu.

Prilava: Očiščene mlade liste metlike prevremo v slani vodi in jih grobo sesekljamo. Dodamo nekaj žlic sveže skute in žlico kisle smetane ter sol in poper po okusu. Iz mase spečemo palačinko. S pripravljenim nadevom namažemo palačinke.

Malinov mlečni napitek

Potrebujemo: 1/4 litra malinovega soka, eno jajce, 1/4 litra mleka, pol limone, 2 žlici sladkorja.

Prilava: Mleko, jajce, sladkor, sok in naribano lupino polovice limone dobro zmešamo. Prilijemo malinov sok in še enkrat zmešamo. Damo v kozarce in takoj postrežemo. ■

Na večerji z Evropskim skavtskim komitejem

V okviru dvodnevne delovnega posveta IO ZTS smo se udeležili tudi neformalne srečanja s predstavniki WOSM-a, Evropskega komiteja in z novoizvoljenim hrvaškim vodstvom. Člani IO ZTS smo spoznali kolege v Evropski skavtski organizaciji, s katerimi bomo sodelovali na svojih področjih. Seznanili smo jih z dogajanjem v Sloveniji, predvsem pa jih je zanimalo, kako tečejo priprave na konferenco leta 2007, ki bo potekala pri nas.

Gifts for peace - plavamo za mir

Gifts for Peace je projekt v sklopu svetovnega praznovanja 100-letnice skavtstva. Projekt ZTS z imenom "Plavajmo za mir" je bil v sklopu Gifts for Peace izbran in nagrajen kot najboljši evropski projekt. Skupaj s člani Saveza izvidžacha Hrvatske pripravljamo veliko plavanje preko Piranskega zaliva, ob čemer bomo predstavili obe organizaciji, naše delo in vrednote. Predvsem pa želimo s simboličnim dejanjem pokazati, da nas meje ne ločujejo in da je mir neprecenljiva vrednota, ki jo z moramo z medsebojnim sodelovanjem tudi negovati.

KDAJ: 9. september 2006, **KJE:** Piranski zaliv, **KDO:** Člani ZTS in SIH, predsedniki držav, Martin Strel in drugi povabljeni, **INFO:** Kmalu na www.rutka.net

Kako daleč so zvezde? (2)

Videli smo, da je naše Osončje pravzaprav zelo prazno. Še bolj pa je prazen medzvezdni prostor. V merilu, kjer bi Zemlja merila le milimeter, Sonce pa 6 centimetrov, bi, če bi list raztegnili po celotni površini Zemlje, lahko narisali le par najbližjih zvezd. Zvezd pa je ogromno. In družijo se v galaksije. Povsem drugačno sliko bomo dobili, če primerjamo velikost galaksij z njihovo medsebojno oddaljenostjo.

Zdaj si zamislimo merilo, v katerem bi bile vse zvezde, ki jih ponoči lahko vidimo s prostimi očmi, v krogu s premerom en meter. Malce vas moram razočarati ampak, ko se ponoči ozrete v nebo, so vse zvezde, ki jih vidite, zvezde iz istega kraka Galaksije kot naše Sonce. Velikost Galaksije bi bila tako v novem merilu kake tri metre. Vendar pa bi na razdalji kakih 5 metrov že našli drugo galaksijo, po 30-ih metrih pa bi že stopili na rob **lokalne jate**, ki jo sestavlja kakih 30 galaksij. Vidimo torej, da so razdalje med galaksijami relativno majhne glede na njihovo velikost, zato med galaksijami neredko prihaja tudi do "trkov". Ker pa so zvezde v galaksijah tako redko razporejene, pravzaprav sploh ne pride do pravih trkov ampak gresta galaksiji v takem primeru največkrat kar ena skozi drugo.

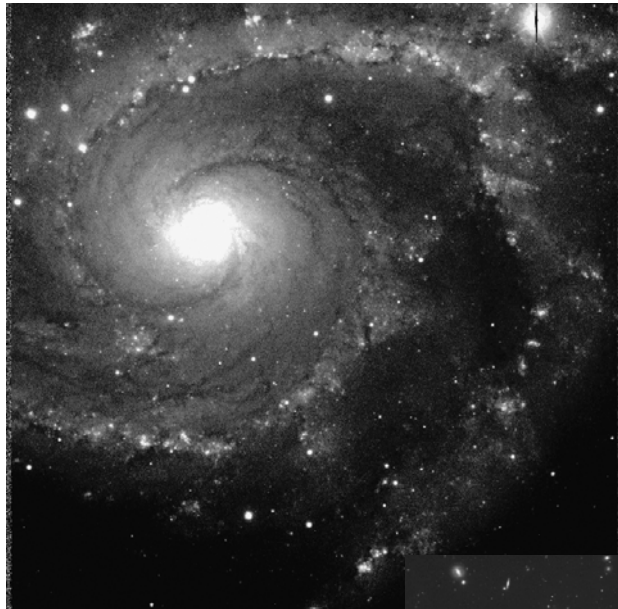
Vesolje sestavljajo posamezne jate galaksij, ki pa se, kot je videti, medsebojno oddaljujejo. Prav zato je slutiti, da naj bi Vesolje nastalo z "**Velikim pokom**" ali "**Prapokom**". Pred kakimi 15 milijardami let naj bi bilo vse Vesolje stisnjeno v eno samo gosto gmoto snovi, ki naj bi jo razneslo. In Vesolje se tako širi še danes.

Tu pa lahko nastane "kratek stik v naših možganih". Vemo namreč, da ko opazujemo galaksije, ki so milijone svetlobnih let oddaljene od nas, to dejansko pomeni, da jih gledamo takšne,

kot so bile pred milijoni let. In bolj, ko gledamo daleč, bolj daleč gledamo tudi v zgodovino.

Z današnjimi napravami za opazovanje neba bi teoretično lahko videli tudi 15 milijard svetlobnih let in dlje. Toda kaj bi to pomenilo? Ker hkrati gledamo tudi v zgodovino, bi morali potem

videti, kaj je bilo pred začetkom Vesolja. Izkaže se, da ne moremo videti dlje, kot je staro Vesolje, pač pa z vseh strani neba lahko zaznamo "odmev" Prapoka. Da je možganski problem še hujši, se vprašajmo: "Kje? Na katerem mestu se je potem Prapok sploh zgodil, če ga zaznavamo z vseh strani?" ...

Galaksija, kot je naša - Naše Sonce je le drobcena pikica v enem izmed krakov - Zemlja pa ... ni vredno omenjati ... Foto: NASA 99

Sto milijonov svetlobnih let oddaljena kopica galaksij - vsako izmed njih sestavlja milijarda zvezd - podobno kot našo Galaksijo. Foto: NASA 96

KOPRAndreja Gomboc, načelnica za
program za mlade ZTS

Novičke s področja delovanja programске komisije

Projekt Gift for peace

1. IMAM SVOJE MNENJE

Na tla narišete tri večja polja. Eno bo predstavljalo mnenje ZA, drugo PROTI in tretje NEVTRALNO. S kupa listkov potegnite eno od vprašanj (uporabite spodnja ali pa dodajte tudi svoja) in ga glasno preberite. Člani/-ce voda naj se postavijo v tisto polje, ki predstavlja njihov odgovor. Potem, ko preberemo več vprašanj in se člani/-ce voda razporedijo, povabimo vse v krog. Vodnik/-ca naj vodi pogovor o izkušnji. V pomoč so naslednja vprašanja:

- Pri katerem vprašanju ste se najtežje opredelili? Zakaj?
- Ali se je cel vod enako razporedil pri posameznem vprašanju?
- Koliko ste uporabljali nevtralno pozicijo?
- V čem se razlikujejo tri skupine (ZA, PROTI, NEVTRALNO)?
- Ali ste bili presenečeni, kako se je skupina porazdelila? Zakaj?
- Kako ste razumeli stališče drugih (ki so se opredelili za drugačen odgovor)?

Igro zaključite z razmišljanjem ob naslednjih vprašanjih:

- Ali želiš imeti svoje mnenje?
- Ali želiš, da imajo drugi svoje mnenje?
- Želiš, da bi drugi prisluhnili tvojemu razmišljanju o neki temi?
- Želiš, da imajo tudi drugi tako mnenje, kot ga imaš ti?
- Želiš druge prisiliti, da bi imeli isto mišljenje kot ti?

Predlogi tem za pogovor:

1. Ali morajo straši otroke kaznovati z udarci, kadar se neprimerno obnašajo?
2. Ali moramo begunce in pregnance za vsako ceno vrniti na njihove domove?
3. Bi uvedli smrtno kazen za vojne zločine?
4. Ali bi spremenili ime šole, ki jo obiskujete?
5. Ali bi morali pozabiti na vojne, ki so se dogajale na slovenskih tleh?

**Predlog aktivnosti
za vodove sestanke
na temo miru**

6. Vse do polnoletnosti morajo otroci brezpogojno poslušati svoje starše.
7. Če se starša ne razumeta, je bolje, da se ločita, kot da se prepirata pred otroci.

Glede na starost članov/-ic voda in njihove interese dodaj poljubna vprašanja. ■

Predlog prenovljenih panog taborniškega mnogoboja:

V maju se je v okviru programske komisije sestala delovna skupina za spremembe pravil mnogoboja. Pripravili smo predlog prenovljenih panog taborniškega mnogoboja.

Praktično smo nekatere novosti preizkušali na Državnem mnogoboju v Postojni, druge pa bomo preizkušali še tekom poletja na taborjenjih različnih rodov, ki se s svojimi ekipami redno udeležujejo državnega mnogoboja.

MURNI:

- Iskanje zaklada
- Postavljanje šotora iz šotorskega krila
- Ciljanje
- Premagovanje ovir

MEDVEDKI IN ČEBELICE (l. starostna skupina):

- Iskanje zaklada

- Postavljanje šotora iz šotorskega krila
- Kurjenje ognja - piramida
- Ciljanje
- Premagovanje ovir

MEDVEDKI IN ČEBELICE (II. starostna skupina):

- Lov na lisico
- Postavljanje šotora iz dveh nezvezanih šotorskih kril
- Kurjenje ognja - piramida
- Premagovanje ovir
- Med dvema ognjema

MEDVEDKI IN ČEBELICE (III. starostna skupina):

- Lov na lisico
- Postavljanje šotora iz dveh zvezanih šotorskih kril
- Kurjenje ognja - piramida in triangel
- Premagovanje ovir in izdelava nosil
- Med dvema ognjema

MEDVEDKI IN ČEBELICE (IV. starostna skupina):

- Lov na lisico
- Postavljanje šotora iz štirih šotorskih kril
- Kurjenje ognja - piramida ter triangel in ognjišče
- Premagovanje ovir ter izdelava nosil in prva pomoč
- Med dvema ognjema

GOZDOVNICI IN GOZDOVNICE (V. starostna skupina):

- Orientacijski pohod
- Postavljanje šotora iz treh šotorskih kril
- Postavljanje malega signalnega stolpa
- Lokostrelstvo
- Signalizacija

GOZDOVNICI IN GOZDOVNICE (VI. starostna skupina):

- Orientacijski pohod
- Postavljanje šotora z dnom
- Postavljanje velikega signalnega stolpa
- Lokostrelstvo
- Signalizacija

POPOTNIKI IN POPOTNICE (VII. starostna skupina):

- Orientacijski pohod
- Postavljanje šotora iz petih šotorskih kril
- A-janje
- Lokostrelstvo
- Signalizacija

RAZISKOVALCI IN RAZISKOVALKE (VIII. starostna skupina):

- Orientacijski pohod

- Postavljanje štabnega šotora (raziskovalci)
- Postavljanje šotora iz osmih šotorskih kril (raziskovalke)
- Postavljanje vhoda (raziskovalci)
- Postavljanje dvignjenega ognjišča (raziskovalke)
- Lokostrelstvo
- Signalizacija

GRČE IN GRČICE (IX. starostna skupina):

- Orientacijski pohod
- Postavljanje štabnega šotora (grče)
- Postavljanje šotora iz osmih šotorskih kril (grčice)
- Postavljanje jedilnega kota (grče)
- Postavljanje dvignjenega ognjišča (grčice)
- Lokostrelstvo
- Signalizacija

Stric volk

Uf, pošteno je že postalo vroče. Treba bo poiskati bolj primerno mesto za umik pred vročino in močnimi sončnimi žarki. No, dih gozda in šum voda bosta vsekakor poskrbela za hlad in prijetno počutje. Pa še dobro družbo si lahko obeham, saj bo tam tudi veliko tabornic in tabornikov. Znova in znova me navdušujejo, kako na mlade rodove prenašajo gozdne modrosti.

Še preden si oprtam nahrbtnik, pa moram oglodati še zadnjo kost. To sem si pripravil za posladek; v razmislek za novo taborniško leto, saj bo to tik-tak zopet pred vrati. Dobil sem namreč pismo, v katerem moj dolgoletni prijatelj ugotavlja, da taborniki niso več aktualni, saj so člani njegovega rodu odšli v druge dejavnosti. In zakaj, sem se v mislih vprašal? Ker je premalo aktivnosti, novosti, ker taborništvo ne sledi trendom otrok in mladine in ker jih pri tabornikih učimo tisto, kar že zdavnaj vedo. Tabornikov zaradi tega ne podpira niti lokalna skupnost, še manj pa tisti, ki so včasih za boljšo izvedbo programa radodarno primaknili kakšen tolar ali dva. Taborništvo je torej zastarelo in neuporabno. Sledila je velika sprememba. Spremenili so ime (nič več društvo tabornikov oz. rod ta in ta), dodali kulturne, športne in turistične dejavnosti, ohranili pa tudi taborniške (taborjenje, zimovanje ipd.). In delovalo je kot čarovnija. Število članov je močno naraslo, dejavnosti so zanimive, s tem je zopet pričel pritekati tudi denar. "Happy end" bi rekel moj ameriški kolega "Uncle wolf". Sam ne vem, kaj naj si mislim, zato sodbo prepuščam vam; v razmislek in ravnanje.

Želim si le, da bi prijateljstvo in ljubezen spremljalo ubrano petje ob tabornem ognju in da plamen ne bi nikoli ugasnil. Varujte in negujte ga tudi vi.

Od rodov

International Seminar on Youth Programme Development

Na mednarodnem seminarju na Maldivih je skupinsko delo temeljilo na osnutkih iz knjige Guidelines for the Rover Section. Najbolj me je presenetilo, da sem bila najmlajša PP vodnica. Ostali udeleženci so bili stari od 26 do 70 let. To se mi je zdelo zelo čudno, saj so pri nas že 16-letniki vodniki MČ.

Ugotovila sem, da bi morali PP-ji pri nas uživati v mladostniških letih, potovati, najti svojo identiteto ... Pri 16 letih še nismo osebnostno razviti in tudi nimamo dosti izkušenj, ki bi jih lahko dali našim malčkom. Šele ko bi prešli v višjo starostno skupino (RR), naj bi postali vodniki murnov in bi jih spremljali vse do PP-jev. Vem, da bo odgovor, da imamo preveč otrok in premalo kadrov, česar posledica je, da na vodniške tečaje pošiljamo mlade tabornike, vendar pa tudi zaradi tega izgubljam vse več in več mladih, ki jim mogoče ne odgovarja biti vodnik, ampak bi bili raje vodeni. Zanimivo je, da v nekaterih državah taborniška organizacija v sodelovanju z državo lahko tabornikom priskrbi službo, nekateri pa celo dobijo višjo plačo, če so opravili še dodatno usposabljanje. Zelo me je presenetilo, koliko pomeni ljudem ustanovitelj taborništva Robert Baden-Powellu. Maldivski taborniki imajo npr. njegovo sliko kar v zvezku. Govora je bilo tudi o starostni meji za PP-je. Na splošno naj bi bila meja med 18 in 22 leti, vendar pa je to čisto odvisno od posamezne organizacije (pri nas 16 - 21 let, v Avstraliji 18 - 26 let).

Vem, da se nekatere stvari slišijo nemogoče oziroma težko spremenljive, pa vendar naj nam ostanejo neke v podzavesti kot neki dolgoročni cilji, h katerim bomo stremeli pri našem nadaljnjem delu.

Jana Škrjanec(RLA)

STRAN ZTS

Amerikanec

Posvet Izvršnega odbora Zveze tabornikov Slovenije

Od 2. do 4. junija je bil celotni IO ZTS na prvem posvetu. Na posvetu smo si zadali cilje, ki bi jih želeli doseči v tem mandatu. V soboto je sledilo še delovno srečanje v Zagrebu s predstavniki vodstev Saveza Izvidžača Hrvatske in Evropske skavtske regije.

Tako naj bi letos predvsem naredili popoln vpogled v organizacijo (bazen ljudi, opredelitev ključnih področij delovanja organizacije, analiza stanja) in približali organizacijo in delo IO rodovom. Slednje predvsem preko rednih stikov članov IO s posameznimi rodovi ter preko sej IO na posameznih območjih.

V letu 2007, ki je za organizacijo pomembno zaradi praznovanja 100-letnice skavtstva, bomo več naporov posvetili aktivnostim za postopno izboljševanje stanja v organizaciji, predvsem preko uvajanja modela kadrovanja v rodovih, analize tečajev, usklajevanja z območnimi organizacijami in dela na območni ravni, opozarjanja na pomen in vsebino Izjave o vzgoji, vzpostavili bomo sistem sprotnega zbiranja podatkov za vpogled v stanje organizacije. Na področju financiranja organizacije bo največ pozornosti v tem času posvečene učinkoviti rabi virov za ključna področja delovanja in iskanju alternativnih virov financiranja.

Dolgoročnejši cilji, od katerih nekateri presegajo mandat tega IO ZTS, so implementacija modela Odrasli v skavstvu (Adults in Scouting), vpeljava modela učeče se organizacije, razvijanje lastne tržne dejavnosti ZTS, skrb za finančno neodvisnost, povečanje informiranosti članov ter zaključek prenove programa ZTS po modelu RAP (Renewed Approach to Program).

Seveda ima vsak cilj in s tem povezane dejavnosti tudi svojega nosilca v okviru IO ZTS. Ker verjamemo, da je veliko tabornikov pripravljenih sodelovati pri uresničevanju teh ciljev, in ker bi želeli slišati tudi vaše mnenje o tem, ali so ti cilji in področja pravi, vas vabimo, da se nam oglasite. Najlažje tako, da pošljete e-sporočilo na e-naslov načelnika ZTS: iozts@rutka.net.

Amerikanec

Kolumni

Boris Mrak

Kdo smo in kako nas vidijo drugi

"... ja, znano je tudi, da taborniki na svojih izhodih in taborih pijejo in kadijo ..." (na forumu slovenskih katoliških skavtinj in skavtov)

Kakšna je podoba tabornikov in taborništva v Sloveniji, je težko reči. Veliko je odvisno od tega, kdo gleda in kaj gleda. In veliko je odvisno tudi od tega, kje vprašaš.

Podoba tabornikov ustvarjamo v pretežni meri sami. S svojimi dejanji. Vsak, ki nosi rutko ali kroj, je tabornik. In vsakdo potem gradi podobo in ugled tabornikov v družbi, v svojem okolju. Tega se včasih vse premalo zavedamo. Te skupne usode, odvisnosti eden od drugega.

Zgornja izjava je resda iztrgana iz konteksta. Verjamem pa, da je nastala na podlagi izkušnje. Izkušnje avtorja ali nekoga, ki je svojo izkušnjo prenesel na avtorja - to sploh ni važno, saj samo dokazuje, kaj lahko en primer naredi za podobo celotnega taborništva. In vsaka taka ali podobna izkušnja da svoj kamenček v mozaik podobe taborništva v Sloveniji.

Seveda se slabe (ali vsaj ne dobre) stvari dogajajo v vsaki mladinski organizaciji. ZTS kot velika mladinska organizacija vključuje tako število mladih, da je nemogoče, da se med temi mladimi ne bi našli tudi "težavni" primeri. Taki, ki zahtevajo več pozornosti in več vloženega truda, ki predstavljajo večji izziv za vodjo v organizaciji.

Pomembno pa je, da vseeno poskrbimo, da takih dogodkov, ki na organizacijo mečejo slabo luč, ne bo preveč. In da se ob takih dogodkih obnašamo dovolj zrelo in odgovorno, da ustrezno reagiramo. In da se zavedamo, da nismo sami, da smo del celotnega slovenskega taborništva in preko tega tudi svetovnega skavtstva.

Nobena promocija v medijih, noben plačan oglas ne bo za promocijo taborništva naredil toliko, kot lahko naredijo naša ravnanja. Spomnimo se samo akcije ljubljanskih tabornikov ob prvem novembru. Samo govorjenje o tem, da smo pripravljeni pomagati, ne daje prav veliko učinka. Ko pa nekaj tudi naredimo, je odziv velik. Prav vsak (tabornik, vod, rod) lahko naredi kaj podobnega. Kaj takega, da bodo ljudje lahko rekli: "Glej, njih samo lepa beseda."

Seveda pa je še bolj kot posamezne akcije in aktivnosti pomembno to, kaj smo in kako se obnašamo kot posamezniki. Takrat, ko smo v kroju, in tudi takrat, ko nismo.

Poletje je tu!

No, pa smo zaključili še eno šolsko leto. Za ene se je izteklo dobro, za druge malo manj, življenje pa gre dalje. Tudi v naši taborniški organizaciji. Pred nami je težko pričakovano poletje in z njimi počitnice in, za tabornike, višek celoletne dejavnosti, tabori! Življenje izven mestnih ulic, asfalta in betona, svoboda in zasluženo uživanje v naravi, pa naj bo to ob morju, v gorah, gozdovih ali pa ob jezerih in rekah. Samo da malo odmislimo naš vsakdan.

Toda ali smo si tabor zaslužili, smo dovolj delali čez celo leto, smo se dobro pripravili na letošnje bivanje pod šotori? Kaj pa program? Bo tak kot lani, kot prejšnja leta, kot vedno? Smo si izmislili kaj novega? Zanimivega? Nekaj, kar bo pritegnilo naše člane in seveda tudi vse tiste, ki bodo vodili tabor? Smo o tem sploh razmišljali v zadnjih mesecih? Ali pa to snujemo šele v zadnjem trenutku? Saj vem, na koncu poletja boste rekli, bilo je fino, drugo leto gremo spet na tabor. Ampak, ali ste kdaj že naredili analizo tabora ali taborov na koncu poletja? Takrat, ko se navdušenje ali pa slaba volja malo poležejo in smo bolj objektivni! Smo se na prihodnji tabor kdaj začeli pripravljati že septembra? Verjetno ne, vsaj jaz ne poznam takih rodov in tabornikov. Žal še vedno prisegamo na sposobnost velike improvizacije in tolažbe, da smo se do sedaj vedno znašli in ni vrag, da se ne bi še sedaj! Toda svet se spreminja, spreminja se okolje v katerem živimo, spreminjajo se pogoji, pod katerimi lahko izvajamo našo dejavnost. Ampak, o tem bi seveda moralo razmišljati vrlo vodstvo organizacije (na vseh nivojih).

Čas poletnih počitnic pa seveda ni samo čas taborjenj in letovanj. To je tudi čas tečajev za različne starosti našega članstva in za različna področja dela. Kako pa kaj s tem? Smo v letošnjem letu naredili kak pomemben korak k dvigu kakovosti? Posodobili program? Pripeljali na tečaje še kakovostnejše predavatelje in inštruktorje? Ali pa ostajamo pri tem, da zadeve izvedemo na najlažji način in z najmanj vloženega truda in dela? Smo naredili vse za to, da bodo tečaji polno zasedeni in da bo organizacija od tega tudi nekaj imela? Pa kaj bi, lahko bi navedel še vrsto vprašanj, s katerimi bi se morala ukvarjati vodstva tečajev in to že vsaj nekaj mesecev. Pa bom tukaj končal. Saj vem, kaj boste rekli: "Pa ne nam spet težit. Sedaj so počitnice in počitnice so zato, da pozabimo na šolo, da počivamo, se zabavamo!"

Vsem tabornikom želim prijetno poletno bivanje pod platnenimi strehami, pa naj bo to kjerkoli že, doma ali pa v tujini!
Sarajevo, 17. junija 2006

Tema meseca

Maruša Baša

Tam, kjer Javornika so vrhovi, tam kjer tla so iz sivih skal ...

... tam je letos potekal Državni mnogoboj ZTS. Ob 55. obletnici svojega delovanja ga je organiziral Rod kraških viharnikov iz Postojne. Vikend je bil polepšan z lepim vremenom in dobrim tekmovanjem, ki so ga Postojnčani kljub manjšim spodrslijajem po mnenju mnogih izvedli profesionalno. Udeleženci pa so vidno uživali. Kot vedno. Taborniki smo pač nezahtevno, hvaležno občinstvo.

Letos je Državni mnogoboj spremljal pester program, ki se je začel že v petek z ogledom gledališke predstave „Do konca sveta“ kulturno športnega društva Harlekin. Zvečer so si lahko MČ-ji ogledali risanke, odvijala pa se je tudi športna delavnica odbojke.

V soboto je zbor sklicala postojnska godba na pihala, zjutraj se je pričela tudi likovna delavnica. Ves dan sta se po taboru sprehajali maskoti mnogoboja, Viharnik in Človeška ribica, v kantini pa je potekal tudi srečelov z bogatimi nagradami. Po napor nem celodnev nem tekmovanju je MČ-je zabaval čarovnik, igrala pa je tudi glasbena skupina Ana Pupedan. Seveda ni manjkal niti večerni ogenj z Binetom in Danetom.

Zadnji dan tekmovanja so si lahko vsi udeleženci ogledali razstavo ob 55. rojstnem dnevu Rodu kraških viharnikov, zaplesali smo lahko na plesni delavnici in si po zelo znižani ceni ogledali Postojnsko jamo.

Sam tekmovalni del se je, kot je v praksi zadnja leta, končal že v soboto, tako da so imeli tekmovalci dovolj časa za pospravljanje, organizatorji pa za pripravo rezultatov. Zmage so šle v roke najboljšim ali pa najbolj iznajdljivim, skupno prvo mesto pa so osvojile ekipe iz Rodu jadranskih strazarjev Izola.

Za večino je bil letošnji mnogoboj le še ena taboriška akcija. Za organizatorje je bil brez dvoma veliko več. Ne glede na to, kje bo, kakšne bodo prenovljene propozicije in kaj vse nas še čaka pred tem, sem prepričana, da se vsi veselimo naslednjega Državnega mnogoboja. Do takrat pa taboriški pozdrav!

Še eden izmed mnogobojev je za nami. Upali in želeli smo, da bi bil letošnji drugačen in boljši, da bi bil tak, na katerem se bomo vsi imeli fajn, in mislimo, da nam je uspelo. Letošnjega mnogoboja se je udeležilo 65 ekip ter 52 dodatnih članov in vodnikov.

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili vsem, ki so pomagali pri izvedbi mnogoboja, še posebej pa naslednjim podjetjem oz. ustanovam, brez katerih mnogoboja ne bi bilo: Športna zveza Postojna, Občina Postojna, Liv d.d., Adriatic Slovenica d.d., Postojnska jama Turizem d.d., Slovenska vojska, Kapelj Nadja s.p., IUV Industrija usnja Vrhnika, Pivka Perutninarstvo d.d., Pekarna Jure - Vopex d.o.o., Ljubljanske mlekarnarke, Grafični studio CUBUS, Papirnica Vevče, Mins d.o.o., Mercator d.d., Avio Pub, Gostilna na Mostu, Banka Koper, NLB d.d., Spar Slovenija d.o.o., Induplati d.d., Območno združenje Rdečega križa Postojna, Izpostava za zaščito in reševanje Postojna, Osnovna šola Miroslava Vilharja, Mladinski center Postojna.

**Miha Uhelj, Rod kraških viharnikov
Postojna**

Po glasnem PROSTO in ZDRAVO bi si najbrž vsak vodja tekmovanja rekel: "Končno je mimo". Tudi jaz sem si. No, za tekmovalce je bilo morda res, za organizatorje pa še zdaleč ne. Čakalo nas je še pospravljanje tabora in vseh smerokazov ter "pobiranje" orientacije, čiščenje in vračanje spsojne opreme, plačilo vseh računov, čaka nas še pisanje poročila in vrednotenje na vseh organizacijskih nivojih ... ni nam dolgčas.

Organizacija tako velikega tekmovanja, kot je Državni mnogoboj ZTS, se prične že septembra leto dni pred mnogobojem, ko se začne "bodoči" organizator spraševati, če ima izpolnjene vsaj najnujnejše pogoje za takšno tekmovanje, kot so primeren prostor ter dovolj sposobnih ljudi in pa opreme za takšen podvig. Poišče se vodjo tekmovanja ter vodje posameznih področij (program, tekmovanje, varnost, tehnika, prehrana...). Zatem se začnejo sestanki in delovna srečanja, ki so vsakič daljša in trajajo tudi do 2. ure zjutraj, idej je vedno več, časa pa vse manj. Ko napoči dan D, rastejo sivi lasje in izpadajo še tisti redki, ki so še ostali. Telefon se polni vsak dan in človek skoraj pozabi na hrano. Vendar začne človek po že prej omenjenem "zdravo" in prvi pohvali razmišljati, če bi se dalo to ponoviti in izboljšati ter tako unovčiti pridobljene izkušnje. Sedaj pa pustimo času čas in na branje do prihodnjic.

Borut Žužek, vodja mnogoboja

ANKETA

Maruša Baša

Na mnogoboju sem naključne mimoidoče - dva MČ-ja, izkušene grče in člana RKV - povprašala o tem, kaj jim je bilo na mnogoboju še posebej všeč in kaj jih je letos v Postojni motilo.

V imenu Komisije za program se zahvaljujem soorganizatorju letošnjega mnogoboja, Rodu kraških viharnikov iz Postojne, za gostitev tekmovanja. Mnogoboj je bil tehnično odlično pripravljen, poskrbljeno je bilo tudi za spremljevalni program, ki je aktivno premostil prosti čas, ki so ga imeli tekmovalci. V tekmovalnem delu smo se sicer srečali z nekaterimi težavami, ki smo jih uspešno premostili in izpeljali tekmovanje v enem dnevu. Za izpeljavo tekmovanja gre posebna pohvala sodnikom in kontrolorjem, ki so se trudili po svojih najboljših močeh. Z željo, da bi motivirali čim več rodov, da se bodo mnogoboja udeleževali, da bi zagotovili čim več sodniškega osebja, ki ga je bilo do sedaj na vseh mnogobojih premalo, in da bi vzpodbudili čim več rodov, da bodo sprejeli izziv gostiti državni mnogoboj v lokalnem okolju, je taborniški mnogoboj v obdobju prenove. Verjamem, da je mnogoboj osrednja taborniška aktivnost, ki okrona celoletno delo tabornikov vseh starosti v rodovih po celi Sloveniji. Moramo jo vzpodbujati in razvijati, da bo odraz dela rodov in taborništva v Sloveniji. In vsem vam, ki ste bili del letošnjega mnogoboja, še enkrat hvala!

Andreja Gomboc,
načelnica za program za mlade v ZTS

Žiga in Meho, Rod kraških viharnikov

Mogoče bi lahko bolj uredili stranišča. Bila sva na KT in ni nama bilo všeč, da so nekateri tekmovalci hodili po šotorkah in vrvicah. Drugače pa: dobra hrana, sončno vreme, dobri prijatelji.

Beno, Čarli, Edi, Zdravko, Kobanski Rod

Nekateri sodniki na KT-jih niso točno vedeli, kaj morajo početi. Zdelo se nam je, da je bilo preveč mrtvih kontrolnih točk. Morali bi imeti večjo kontrolo nad dogajanjem, predvsem bi morali bolj skrbeti za red v umivalnici.

Drugače je tu v Postojni izredno lep ambient, smo prijetno presenečeni. Pred in med tekmovanjem smo bili o vsem zelo dobro obveščeni. Všeč nam je bilo, da smo sodelovali s konkurenco, Starimi mački, in testirali nove discipline za mnogoboj.

Mia in Urban, vod Netopirji, XI. SNOUB

Na mnogoboju je bilo v redu. Na tekmovanju nam je bilo najbolj všeč med dvema ognjema in ovire. Sonce nam ni bilo všeč, toča bi bila boljša. Na mnogoboju nam je bilo najbolj všeč tekmovanje. Hrana je bila dobra.

Spremembe pravil ROT-a

Dušan Petrovič

O spremembi pravil smo govorili že nekaj let, saj je bila zadnja sprememba narejena pred desetimi leti. Z razvojem tehnike, vloge tabornikov in opreme so nekatere naloge in točkovanja postala neustrezna, predvsem pa so zadnji ROT-i pokazali, da pravila niso dovolj dosledna, da omogočajo nejasnosti in s tem pogoste pritožbe in nejevoljo ekip. V prenovljenih pravilih smo skušali predvsem odpraviti odkrite nedoslednosti in narediti ROT nekoliko bolj sodoben. Zavestno se nismo lotili velikih sprememb samih nalog, saj še vedno predstavljajo zbir najpomembnejših taborniških znanj s področij gibanja in bivanja v naravi. Razlike med starimi in novimi pravili so naslednje:

- Ime "propozicije" je nadomestilo ime "pravila", ki je ustrežnejši izraz

- Sama struktura pravil je urejena po členih, kot je to običaj pri pravilih in pravilnikih, brez obilice dodatnih komentarjev

- Glede na novo starostno vejo v ZTS so spremenjena imena kategorij, tekmovalne kategorije ostajajo štiri, organizator pa lahko razpiše dodatno netekmovalno kategorijo. ROT-a se lahko udeležijo tudi ekipe netabornikov (ki pa ne točkujejo za tekmovanje rodov)

- Nekaj sprememb je pri dokumentih. Članska izkaznica je potrebna za člane taborniških ekip, v nasprotnem primeru dobi ekipa negativne točke. Ekipe netabornikov negativnih točk za članske izkaznice ne prejmejo. Zdravstvena izkaznica je obvezna za vse tekmovalce, prav tako osebni dokument s sliko za potrditev starosti. Dodana je izjava o odgovornosti, ki jo podpiše vsak tekmovalac, za mladletne tekmovalce pa tudi starši oziroma skrbniki

- Kroj je zaželen na uvodnem zboru in razglasitvi rezultatov, med samim tekmovanjem pa zadošča taborniška rutica. Taborniški pas in srajca ne štejeta več med opremo, za katero se dobi negativne točke

- Spremembe so pri opremi ekipe, ki se lahko še vedno pregleda na poljubni KT. Ob nepopolni opremi dobi ekipa negativne točke. Nekaj dosedanje osebne opreme je le še oprema ekipe, nekaj opreme je dodane. Brez kompleta prve pomoči pa ekipa sploh ne more štartati

- Dosedanja navedba, da ekipa dobi topografske karte že ob prijavi, se praviloma ni izvajala, zato je bilo določilo spremenjeno. Dodana je možnost, da del tekmovanja poteka na kartah ali zračnih posnetkih v večjem meri-

lu. S tem se učimo uporabe različnih meril in drugih danes razpoložljivih načinov prikaza zemljišča.

- Dolžina proge je določena in omejena s teoretično časovnico in ne z razdaljo. Za potrjevanje prisotnosti na KT je predpisan elektronski način

- Famosno "zapečateni kuverto za primer, če se ekipa izgubi" dokončno zamenjuje obvezen mobilni telefon in posebna številka organizatorja za nujne primere.

- Glede umika kontrolnih točke je sedaj tudi v pravilih določena t.i. individualna časovnica, ki se je že uveljavila na zadnjih ROT-ih

- V primeru, da ekipa KT na terenu ne najde, ker je uničena ali odstranjena, kot dokazilo namesto skice velja tudi digitalna fotografija

- Vrisovanje kontrolnih točk in ocenjevanje je podrobneje določeno, saj je ravno pri tem prihajalo do mnogih nejasnosti in težav

- Cilj hitrostne etape ekipe izvedo šele na štartu hitrostne etape, kot je bilo izvedeno letos na NOT-u. S tem se onemogoči vnaprejšnji ogled etape

- Vse dosedanje naloge ostajajo, med njimi tudi profil terena in opis poti, ki sta bila največkrat tarča kritike. Profil ostaja nespremenjen, saj je odlična vaja prepoznavanja in branja reliefa na karti. Opis poti ostaja zaradi razvijanja slovenskega jezika, se pa točkuje za manj točkami kot doslej

- Izmed novih nalog je dodana naloga z lokacijsko storitvijo operaterjev mobilne telefonije. Prav je, da taborniki vedo, da lahko svojo lego z omejeno natančnostjo na terenu določimo tudi z mobilno telefonijo in da GPS in ostali navigacijski sistemi niso edina možnost. Novost je tudi na terenu neoznačena KT, vendar to poznamo z drugih tekmovanj (ZOT). Dokazilo je skica, opis ali digitalna fotografija

- Naloga po izbiri organizatorja je bila do sedaj obvezen tematski test, sedaj pa lahko organizator izbere tudi drugačno nalogo, ki pa mora biti povezana s taborniški vsebinami

Nekoliko drugače so opredeljeni načini točkovanja in ocenjevanja posameznih nalog, nekaj sprememb v organih tekmovanja. Vsekakor vsem ekipam svetujem, da si nova pravila podrobno preberejo, na forumu pa lahko postavite vprašanja glede vseh nejasnosti. Do ROT-a je še dovolj časa, da jih razrešimo.

Lojze pravi: "ROT-a 2006 ne gre zamuditi."

Z nezadržno hitrostjo se izteka letošnje taborniško leto. Najbrž je bilo za vsakega izmed vas pestro in po svoje zanimivo. In še preden se bomo dobro zavedli, da prihaja jesen, že bo tu najbolj naporno, prestižno in dogajanja polno taborniško tekmovanje - ROT! Že od začetka letošnjega leta vas je k udeležbi na tekmovanju nagovarjal neuradni propagandist letošnjega tekmovanja, "vednopripravljeni Lojze". Le poglejmo, kaj vse vam je že in vam še pripravljata tokrat.

Za vse tiste, ki vam je ta podatek ušel, naj povem, da se bo ROT 2006 odvijal v okolici Domžal od 22. do 24. septembra. Najprej se je Lojze odločil, da štartnina tekmovanja ostane enaka kot lansko leto. Meni, da je razmerje med ceno in tistim, kar boste tekmovalci deležni izredno ugodno. Po tridnevem trudu, naporih in vseh na novo pridobljenih žuljih bodo najboljše ekipe deležne kupa kakovostnih in uporabnih nagrad. Vsako ekipo bo pred štartom na progo pričakalo presenečenje, ki vam bo dalo zagona za premagovanje vseh strmih klanec. No, nikar se ne ustrašite preveč. Lojze zagotavlja ugoden teren. Tako se bo našlo nekaj tako za hribolazce kot tiste, ki bolj prisegate na ravnino, do koder seže oko. Del proge bo potekal tudi na karti, ki ne bo DTK 25. Prostor za bivakiranje vas že čaka v zavetju okoliškega gozda. Tudi na bivaku bodo nekatere novice, katere boste pravočasno zasledili. Toliko vam sporoča Lojze.

Sedaj pa še ostali, nič manj pomembni elementi tekmovanja. Ekipe opozarjamo na spremembo pravil tekmovanja. Tako vas naprošamo, da si jih dobro in pravočasno preberete in se seznanite z vsemi spremembami, ki se bodo letos v praksi zgodile na ROT-u. Spremenjena pravila si lahko ogledate na spletni strani tekmovanja <http://rot.rutka.net>, kjer boste našli tudi preostale pomembne informacije.

Kaj bi dolgovezil, se vidimo na ROT-u!

Sašo Jenko

Pripravi se tudi ti.

ROT 2006

22.-24. september, v okolici Domžal.

Bičikleta žur

Egon Benčič

Aleš Cipot

Zgodil se je 14. Bičikleta žur

Izolski taborniki smo letos uspešno spravili v življenje štirinajsti Bičikleta žur, ki je, kot že samo ime pove, precej čudna vrsta tekmovanja. Dogodek, namenjen druženju vseh, ki radi kolesarijo in uživajo v naravi, dobri družbi ter pravi primorski hrani, se je zgodil v soboto, 6. maja, takoj po tem, ko smo od "unega" tam gor dobili zeleno luč za lepo vreme, ki je ključni element za dobro vzdušje. Po dogovoru nam je pustil samo nekaj blata, da so se tisti željni doživetij iz otroških let lahko povaljali v blatu ter tako prispevali na dragih blatnih kopelih.

Bičikleta žur je letos spet ponudil več kot samo brezcilno pedaliranje. Tekmovalci, ki niso tekmovali na čas, so po progi reševali še razne inteligenčno-kulinarično-spretnostno-šaljive naloge. **Proga**, ki je tekmovalce vodila po izolskem zaledju, je bila tako polna kontrolnih točk, na katerih so se tekmovalci pomerili v hitrostnem krpanju zračnic, poligonu, reševanju testa o poznavanju obale in lokalnih znamenitosti, gurmanstvu, balinanju, postavljanju šotora iz šotorke, spominski igri, izdelavi makete kolesa iz naravnih materialov in še nekaj drugih panogah.

Ker je smisel tekmovanja v uživanju dneva in zabavanju na progi, za marsikaterega neprimorca pa tudi v spoznavanju novih krajev, je bilo tekmovanje brez stroge časovnice idealno za ogled lokalnih znamenitosti ali pa samo brezčasno uživanje po istrskih vasicah in poteh. Kot bi se reklo, idealen dan za skok na divjo stran.

Večina od skoraj 150 tekmovalcev iz cele Slovenije je s progo opravila brez večjih težav, naloge so nekaterim povzročale več, nekaterim manj težav, večina pa se je med opravljanjem nalog zabavala. Za tiste z najbolj pregretimi glavami smo hitrostno etapo speljali v navzgor obrnjen klanec. Tako smo preprečili, da bi kdo kolo zamenjal za rake to in obrnil smisel tekmovanja na glavo.

Mnenje

Priznana in cenjena "blagovna" znamka

Bičikleta je postala med taborniško in amatersko kolesarsko javnostjo priznana in cenjena blagovna znamka. Nekateri jo še vedno izkoristijo za odprtje poletne sezone, čeprav se morski navdušenci na Jadran odpravimo tudi že mesec ali dva prej, še vedno pa vsaj simbolično označuje priljubljeno prelopnico. Izolani so Bičikleta izpičili skorajda do popolnosti, samo še na vreme nimajo vpliva (ki pa je bilo letos idealno). Večerni zabavni program se je vrnil v osnovno taborniško in najboljšo različico. Bbil je odlično izveden – s kitaro ob tabornem ognju. Da ne bi bil predolg z naštevanjem vseh »super« obrazov Bičiklete, dodajmo temu le še gurmanski in romantični vložek – školjke, sardele in čaroben pogled na severni Jadran. Če temeljito premislim, sem letos pogrešal le kontrolno točko neposredno ob morju. Bičikleta je postala taborniška akcija »z dodano vrednostjo«, ki bi jo lahko s ponosom ponudili tudi preko meja naše države.

Aleš Cipot

Če je bil čez dan smisel pedaliranja in življenja v poti in ne v cilju, je cilj vseeno bil opravičen zvečer, ko se je druženje nadaljevalo s podelitvijo nagrad najbolj uspešnim ekipam. V kategoriji tabornikov je zmagala ženska ekipa Čokolatna Teljeta, v kategoriji rekreativcev pa moška ekipa Ekippa. Glavno nagrado med 45 sodelujočimi ekipami - gorsko kolo - je odnesla ekipa s čudnim imenom Ekippa. Kljub pomanjkanju domišljije pri izbiri imena so očitno premogli dovolj le-te pri reševanju nalog in premagovanju proge.

Tekmovanje se je zaključilo z družabnim večerom, obloženim z dobro primorsko hrano, "unemu" zgoraj smo namreč za dobro vreme prihodnje leto v želodce žrtvovali pečene sardele, ribone, špare in pedoče v buzari, ter nekaj domorodske pijače, katere na tem mestu ne smem preveč poudarjati. Da bi bil večer še bolj božanski, je poskrbel naš domorodski pevec in glasbenik Rudi Bučar. Večer se je tako zaključil v melodijah in okusih Istre, klepetu s starimi prijatelji in ubujanju spominov.

Organizatorji se zahvaljujejo Softnetu iz Trzina, Oljkarstvu in vinarstvu Slavec, B-pointu, HTP Simonov zaliv, Skatu, ARC-ju iz Kranja, Mlinotestu Koper, Delamarisu, Aladino baru, Drogi, Moby Dicku, Intereuropi, Aiossu, Micomu, Avditoriju Portorož, Casinoju Portorož, Diskontu Bajt, Prosubu, Mitiji Petriču s.p., Ribškemu društvu Menola, Komunali Izola, Trixinu, Luma športu, Mandraču, Radiu Capris in Koper (in Iris za najboljše palačinke ter Maji za najboljše pečene hrenovke).

Izolski taborniki upamo, da bo za vse udeležence Biči žura tudi na ta dan ostal en lep spomin in da bo udeležba na petnajstem Bičikleta žuru dogodek, pričakovano iz srca.

Križanka

SESTAVIL: F.KALAN	NORD: IZRAZ ZA SMUČI	ENOTA ZA MOC	ADAM IN ...	NADARJENOST	SODOBNIKI KELTOV	TROPSKA OVJAJKA	NIKO ROBAVS	IZIDOR (KRAJSE)	NAMIZNO PREGRIJALO	GLAVNO MESTO TOGA	PREBIVALKA IGA	NEUVNO DEJANJE, NORJA
NEKDANJI PUN ZA MESTNO RAZSVETLJAVO												
ZNANA OPERA RICHARDA STRAUSSA												
SOSEDNJA DRŽAVA (ORIGINALNO)							PUBLCIST PECKO REŽISER PAKULA					
			PESNICA MUSER				ARISTOTEL (KRAJSE)	ANG. GLASBENIK (BRIAN)				
			ETIOPSKA ANTICIPA						NAŠA PEVKA (MAJDA)	KRAJEVNA SKUPNOST		
			JESENSKI MESEC							ŽUPNIJA		
TABOR	PROSTOR MED DVEMA STENAVAMA MOČNO ČUSTVO				STRUJENA KACA	PALESTINSKI POLITIK (JASER) MOZOLJAVOST						
POŽIREK				NAČIN VEDENJA, NAVADA							ZAWISEL	REKREACIJSKI OBJEKT Z VODO
PRIPRADNIK TETOV				OSKAR KOGOJ			Z MORJEM OBDANO KOPNO	VIŠJA VZPETINA				
INDIJSKI PIŠA[TEL] (RADŽA)				SPODNJI DEL POSODE OSEBNI ZAIWEK				60 MINUT	PESNICA SKERL OTOK PRI ISTRU			
PARK V VOLČJEM POTOKU										EMIL ZATOPEK NIKO KURENT		
ZID						ORATEV						
LITERARNI LJNAK (BUKUBA)						FRANCOSKI ODERSKI PIES						

Kolofon

Uredništvo: Aleš Cipot (ales.cipot@rutka.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Blaž Verbič (blaz.verbic@rutka.net) - urednik fotografije, Meti Buh (meti@rutka.net) in Aleša Mrak (alesa.mrak@siol.net) - urednici sklopa Igra, Tomaž Sinigajda (sini@rutka.net) - urednik sklopa Dogodivščina. **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bizjak (bizi@rutka.net). **Novinarji in sodelavci:** Barbara Bačnik (barbara.bacnik@rutka.net), Maruša Baša (marusa.basa@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@cmok.si), Borut Cerkvenič (borut.cerkvenic@guest.arnes.si), Tanja Cirkvenič (tanja@rutka.net), Andreja Gomboc (andreja.gomboc@pharmaswiss.si), Jure Habjanič (jurejz@rutka.net), Barbara Kelher (kvkel2@mail.amis.net), Primož Kolman (primoz.kolman@yahoo.com), Miha Maček (muc@rutka.net), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Frane Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Boris Mrak (boris.mrak@epn.ba), Dušan Petrovič (pepl@rutka.net), Tadej Pugej (pugy@rutka.net), Matej Ramsak (ramsak@tok-tok.com), Aleš Skalič (amerikanec@rutka.net), Maja Strnad (m.strnad@gmail.com). Lektoriranje: Katarina Jesenko (katarina.jesenko@rutka.net) **Ustanovitelj,** izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport Republike Slovenije. **NASLOV UREDNIŠTVA:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: http://www.zts.org. Cena posameznega izvida je 500 SIT, letna naročnina je 5000 SIT, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu. DDV je vračunan v ceno. Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

Ogrevanje z aerobiko na Titovem trgu. Uvod v trodnevno znojenje na Adventure race-u, foto: Blaž Verbič

Nova oblika taborniškega prevoznega sredstva ali »Kotličekmobil« tabornikov RPK na tekmovanju na ljubljanskem gradu, foto: Mila Maček

zadnja plat

Pošlji fotografijo na zadnjaplat@gmail.com.

Zajkle - ekipa PePeJK na državnem mnogoboju v Postojni, foto: SINI

V duhu nogometnega prvenstva na mnogoboju v Postojni, foto: SINI

Uvod v dolgo in vroče poletje foto: SINI

Nov model taborniškega šotora Savica, foto: Nina Kušar

Bine
in
Dane

Poletje

Risba in scenarij: Jaka Bevk

Poletni tabor PPT je namenjen popotnicam in popotnikom. Geslo mladi za mlade, načela prostovoljstva in osebne rasti, sodelovanje z drugimi društvi ter učenje skozi delo – to so glavni elementi našega ustvarjanja. Neformalno izobraževanje, ki podaja praktična znanja orientacije, topografije (geodezije), timskega in projektne dela, ekologije ter življenja v naravi, predstavlja marsikomu tudi pomembno izkušnjo v odnosih z drugimi.

Tabor z imenom PPT sicer obstaja šele od leta 2004, vendar pa so nekatera načela, program in metode dela še danes iste kot tiste v času začetkov prvih PPT taborov RSK več kot 30 let nazaj. Takrat so na Pokljuki zasnovali tristopenjski sistem izobraževanja kadrov, še danes tako imenovane pokljuke. Tako se v prvi pokljuki večina reči dela v okviru voda, v drugi paroma (paroma se riše skice, uči signalizacijo, hodi na orientacijo itd.), v tretji pa individualno.

Letošnji PPT organiziramo v sodelovanju z RK'J (Sežana), RSM (Piran) in RDGO (Celje) od 24. julija do 2. avgusta.

“Tako kot MČ in GG je tudi PP željan gradnje svoje lastne osebnosti. Samo orodja mu je potrebno ponuditi.”

